

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

Julij 2019, letnik XX, številka 5, izid: 4. 7. 2019

**V Lukovici je dobilo
sonce svoje novo
domovanje**

5

**Na obisku učenci in učiteljice iz
Kalabrije**

24

**Boštjan Gorenc – Pižama:
Ustvarjaj iz sebe. Išči. Sprašuj se.**

26

**Za uspešno prihodnost
prevojskega hokeja se ni za bati!**

www.lekarnaljubljana.si

Veljavnost od 13. 6. do 2. 9. 2019.

ZDRAVO

zabavno
in toplo
poletje

izbrano iz kataloga ugodnosti

BRUSNICA

30 kapsul

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 13,81 €

cena s Kartico zvestobe

11,05 € + 3 **POPUST: 20%**

ALOE VERA X2, ALOE ČISTI GEL IN KREMNI GEL

ALOE ČISTI GEL, 150 ml

redna cena: 10,10 €

cena s Kartico zvestobe

8,08 € + 2 **POPUST: 20%**

ALOE KREMNI GEL, 150 ml

redna cena: 14,24 €

cena s Kartico zvestobe

11,39 € + 3 **POPUST: 20%**

MALČEK OTROŠKI PONČO

64 x 62 cm

redna cena: 14,90 €

cena s Kartico zvestobe

8,94 € + 5 **POPUST: 40%**

LOKALNI ANTISEPTIK V PRŠILU

50 ml

redna cena: 3,20 €

cena s Kartico zvestobe

2,56 € + 1 **POPUST: 20%**

280 ml

redna cena: 6,92 €

cena s Kartico zvestobe

5,54 € + 1 **POPUST: 20%**

Za več informacij prelistajte nov **katalog ugodnosti** ali nas pokličite

na brezplačno telefonsko številko
080 71 17!

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, v specializirani prodajalni LL VVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 13. 6. do 2. 9. 2019 oz. do prodaje zaloga.

LEKARNA LJUBLJANA

Dacia Duster

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

Poraba pri mešanem ciklu: 5,221–8,507 l/100 km. Emisija CO₂: 137–192 g/km. Emisijska stopnja: EURO6C in EURO6Dtemp. Emisija NOx: 0,0161–0,0402 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018–0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01–0,27. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

www.dacia.si

AVTOHIŠA
Ljubljana

MALGAJ
Ime s tradicijo!

20
let

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rabilje na vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgalj.si

Naj bo sončno!

Pridobitev Sončne dvorane (pospremile so jo sicer neljube poplave). S soncem obsijan Vidov sejem. Pa pot od Daljnega vzhoda, kjer vzhaja sonce, do še kako sončne Južne Amerike. Vse to in še

več smo lahko doživeli, videli in slišali v zadnjem mesecu v naši občini, in to ob težko pričakovanem zaključku šole ter državnem prazniku. Veliko sonca torej, kot se za začetek poletja spodobi (če le ne bi bilo tudi tistega silovitega dežja!).

Nekaj vetriča sicer prinašajo motociklisti (gl. športni prispevek kolega Draga Juterška) in na čas pod ničlo spomnijo naši hokeyjisti, s katerimi je kolegica Lea Smrkolj opravila intervju, da ne pozabimo nanje čez poletje. Saj veste, čas itak beži in en-dva-tri, pa bo tukaj spet njihova sezona! Ker pa je aktualna sezona vendarle postavljena v nekoliko počasnejše tire (ob temperaturah blizu 30 stopinj nehote pomislil na siesto), je tudi pred vami tokrat številka Rokovnjača, s katero bomo z vami skorajda dva meseca. Naslednja številka namreč izide konec avgusta. A kot rečeno, čas itak beži.

In da boste tudi poletni čas preživeli v sareda dobri družbi, vas vabim še k branju tokratnega intervjuja z znanim domačinom Boštjanom Gorencem – Pižamo. V njem nam hudomušni sogovornik namreč navrže tudi kar nekaj knjižnih predlogov za poletno branje.

Pa na športne aktivnosti ne pozabite; kot nas k njim napeljujejo že neumorni pohodniki okoli Gradiškega jezera (gl. reportažo kolegice Andreje Čokl) in seveda naša nova športna (Sončna – in smo spet pri soncu!) dvorana, katere otvoritev je spremljala kolegica Avrea Šuntar Erjavšek.

Naj bo torej vaše poletje v vseh pogledih sončno! In cvetoče - ne spreglejte Rokovnjačevega poletnega natečaja.

ALENKA LENA KLOPČIČ,
ODGOVORNA UREDNICA

VSEBINA

Uvodnik županje	4	24 ur hoje okoli Gradiškega jezera	17
Sprejem udeležencev v programu Erasmus+	5	Uspešna pomlad za domače gasilce	23
Koncerti v Lukovici	7	Boštjan Gorenc - Pižama	24
Slikarska razstava DU Lukovica	8	HK Prevoje	26
Vreme pokazalo svoje zobe	10	Moto slalom v Lukovici	29
Vidov sejem	13	12 ur nogometa	29
Otvoritev Sončne dvorane	14	Razpis	31
Šraufov pohod	19	Zahvale	32

POLETNI NATEČAJ

Rokovnjač išče najlepše urejeno in ocvetličeno hišo!

To poletje uredništvo Rokovnjača razpisuje natečaj za najlepše urejeno in ocvetličeno hišo v Občini Lukovica.

Vaše predloge za najlepše urejeno hišo (priimek stanovalcev ter točen naslov) s fotografijami hiše in njene okolice pošljite elektronski naslov Rokovnjac@lukovica.si ali po pošti na Glasilo Rokovnjač, Stari trg 1, 1225 Lukovica.

Vaše prijave sprejemamo do vključno 1. avgusta 2019, nato pa bo naša komisija, ki jo sestavljajo:

- Peter Ribič, strokovnjak za floristiko in hortikulturo, ki krasi tudi Vatikan,
- Kristina Oražem, (domača) študentka krajinske arhitekture,
- Erlene Gril, lokalna cvetličarka (Cvetje N&M) in
- urednica in člani uredniškega odbora Rokovnjača,

izbrala zmagovalce, ki jih bo oznanila v avgustovski številki Rokovnjača, ki izide 22. avgusta 2019.

Komisija za izbor se bo sestala v prvi polovici avgusta in najlepše urejenim domovom podelila priznanja v okviru praznovanja občinskega praznika Občine Lukovica v petek, 6. septembra 2019.

UREDNIŠTVO GLASILA ROKOVNJAČ

ILUSTRACIJA: ROMAN PEKLAJ

Naslednja številka Rokovnjača bo izšla 29. avgusta 2019; rok za oddajo član- kov je 20. avgust 2019 do 12. ure. Članki, ki bodo poslani po tem roku, v aktualni številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, pošljite po e-pošti na naslov: rokovnjac@lukovica.si. Sprejemamo le prispevke v elektronski (word, PDF) obliki. Več informacij na telefonski številki uredništva: 051 365 992.

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorna urednica: Alenka Lena Klopčič, uredniški odbor: Andreja Čokl, Lea Smrkolj, Drago Juteršek in Avrea Šuntar Erjavšek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, t: 01/729 63 00, m: 051 365 992, jezikovni pregled: Anja Andrejka; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglasnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Članki v rubriki pisma bralcev in politika niso lektorirani. Na naslovnici: Otvoritev Sončne dvorane. Foto: Drago Juteršek

Spoštovani občani in občanke,

ker smo v Občini Lukovica tik pred zaključkom šole slavnostno odprli Sončno dvorano Lukovica, ki predstavlja tudi trenutno daleč največjo investicijo v občini, vam namesto uvodnika, kot ga poznate, namenjam povzetek iz svojega nagovora na slavnostni otvoritvi naše dvorane. Ker pa so naše kraje prav v istem času prizadele poplave, je drugi del mojega zapisa posvečen temu.

Večnamenska športna dvorana OŠ Janka Kersnika na Brdu

Današnji dan s posebno slavnostnim sijajem dodaja nov kamen gradnik v mozaik stoletnega družbenega in zgodovinskega upravnega razvoja, ki ga je nekoč na našem širšem območju zaznamoval sodni okraj z Graščino Brdo. Letošnji mesec rožnik nam pomeni trojno slavlje, od katerih vsako prinaša novo upanje in poročstvo za naš narodni razvoj.

Naš visoki dan najprej poje hvalnico in zdravico naši zreli mladenki državi Sloveniji za njeno 28. pomlad, ki prehaja v vrh poletja, za zlahkne materialne in duhovne sadove svojih državljanov.

Drugo čašo dvigamo slovesnemu odprtju nove večnamenske, nadstandardne športne dvorane kot pomembnemu razvojnemu koraku naše OŠ Janka Kersnika Brdo, za sodobne in večplastne rekreativne dejavnosti učencev, športnih društev in za izvedbo kulturnih, družabnih in drugih prireditev. Po večletnih iskanjih najustrežnejših rešitev prostorske stiske na šoli je občinski svet v prejšnjem mandatu pod županovanjem župana Mateja Kotnika soglasno odločil, da bomo v prvi fazi najprej zgradili večnamensko športno dvorano, v drugi fazi pa je v sedanjih telovadnici predvidena izgradnja dodatnih osmih učilnic s spremljajočimi prostori. Po izvedbi teh dveh faz pa še preureditev in razširitev obstoječe kuhinje in jedilnice.

Danes uradno zaključujemo prvo fazo – na široko odpiramo vrata te Sončne dvorane, kot so jo poimenovali učenci. Na nove učilnice bomo morali počakati, kajti za občino je celotna investicija prevelik finančni zalogaj in bomo v nadaljevanju morali iskati nove dodatne rešitve. Kljub temu lahko kot županja rečem, da smo danes ponosni na našo izjemno pridobitev, ki je ena največjih tovrstnih športnih objektov v Sloveniji: ima glavno igrišče velikosti 20 x 40 m, tri vadbeni polja s spremljajočimi prostori, dve pregradni zavesi, dva centralna in šest košev za prečno košarko, dva glavna nogometna gola, štiri pomožne gole za prečno igrišče, plezalno steno, plezalne vrvi in drogove. Dvorana ima plavajoči športni pod, fiksne in zložljive tribune, ima pa tudi akustične obloge za potrebe izvajanja športne dejavnosti in drugih javnih prireditev. Neto tlorisna površina objekta je 2.495,40 m², dvonivojsko parkirišče zagotavlja 53 parkirnih mest, od tega 3 mesta za invalide. Vrednost projekta po izvajalski pogodbi (projektiranje in gradnja) je 4.379.447,20 € brez DDV. Športna dvorana je lesena, sedemdeset odstotkov izolacijskih materialov je iz obnovljivih virov. V stenah je skoraj štirideset centimetrov izolacije, ogrevana bo s toplotno črpalko in sistemom prisilnega prezračevanja. Objekt je brezemisijski in zato kot skoraj ničenergijski izpolnjuje vse kriterije za pridobitev nepovratnih finančnih sredstev Eko sklada.

Po dolgih letih je od idejne zasnove do današnjega dne, ko bomo prerezali trak, to največja investicija v novi občini. Je neprecenljiva pridobitev, ki kaže na to, da je za našo občino šolski razvoj in skrb za nove generacije vedno na prvem mestu. Odgovorna naložba za prihodnost naše doline, ki jo predstavljajo novi rodovi slovenske mladine, vraščene v spoštovanja vredni tradiciji in domoljubju.

Dejstvo, da na našo šolo prihajajo številčnejše generacije, zahteva vsako leto več novih prostorov za kvalitetno in inovativno pedagoško dejavnost. To je najboljša zagotovilo, da naša dolina polno živi, da jo čaka prihodnost, ožvitev naših slikovitih vasic z izvirnimi pristopi in vključenostjo v svet 21. stoletja. To bodi tudi iskrena zaveza domovini Sloveniji ob njenem državnem prazniku.

Nova telovadnica bo polno zaživela tudi v popoldanskih in večernih urah za zdravo rekreacijo vseh občanov in za razna športna tekmovanja vseh kategorij, postala bo dom naših športnih društev, uresničevala bo najvišje poslanstvo za človekov večni ideal: zdrav duh v zdravem telesu. Mladino bo odvrčala od nezdravih razvad in iskanj nevarnih pasti, omogočala bo mladim zdravo odraščanje.

Naša tretja zdravica pa naj pospremi naše drage šolarje in njihove zaslužne učitelje in vzgojitelje v najlepše počitnice, ki so jih resnično zaslužili.

Nabirajte si novih moči na vseh poteh vašega oddiha, naučite se naravnih lepot, bistrih voda, tišine gozdov in gorskega sveta, potaplajte se v modrino neba in šola vas bo jeseni pričakala s širokim materinskim objemom. Potem boste krstili prelepo novo telovadnico s svojim zdravim vriščem in vsemi oblikami športne sprostitve. Postala bo najlepša učilnica vaše mladosti.

Spoštovani občani in občanke vseh generacij, želim, da udomačite našo novo pridobitev, ki bo zaznamovala našo občino tudi navzven; naj vam omogoča in nudi potrebno telesno in duhovno rekreacijo za zdravo življenje in lažje premagovanje vsakdanjika. Naj služi ljudem!

Naj se na tem mestu zahvalim vsem, ki ste si prizadevali za dokončanje naše športne dvorane: ravnateljici dr. Anji Podlesnik Fetih, učiteljem in staršem ter izvajalcu podjetju Marles hiše za dokončanje investicije v predvidenem roku in za razumevanje glede zamika dokončnega poplavlila dvorane.

Danes je vesel dan, prepleten s ponosom in zanosom ob otvoritvi in praznovanju največjega praznika naše države. Vsem želim veselo in ponosno praznovanje.

Poplave v Trnjava in drugih krajih občine

Ravno v času slavnostnega dogodka ob otvoritvi Sončne dvorane Lukovica pa so krajan nekaterih naših vasi kljubovali silovitemu dežnemu nalivu, ki je v nekaj minutah zalil spodnje prostore stanovanjskih hiš in ceste. Najhuje je bilo v Trnjava in ponekod na Prevojah in v Vrbi. Na tem mestu se zahvaljujem vsem gasilskim društvom, ki so prihitela na pomoč, in vsem posameznim gasilcem ter krajanom, ki so več ur požrtvovalno pomagali. Da je voda v tako kratkem času dobesedno zalila Trnjava, je kriva neodzivnost države oziroma pristojnega ministrstva, ki zelo slabo izvaja svojo obveznost čiščenja vodotokov in vodnih brežin. Zato je občina takoj naslednji dan na Direkcijo za vode, ki je organ v sestavi Ministrstva za okolje in prostor, naslovila zahtevo za ustrezno ureditev in sanacijo vodotoka Zlatopoljščica.

Občina bo pristojnim posredovala tudi zahteve za ureditev in sanacijo nekaterih drugih vodotokov v naši občini, o katerih ste nas občani obvestili v teh dneh, da je bilo ob neurju povzročeno veliko škode.

Tudi vam, spoštovane občanke in občani, želim prijetne poletne dneve.

VAŠA ŽUPANJA

Sprejem udeležencev v programu Erasmus+ na Občini Lukovica

Županja Občine Lukovica mag. Olga Vrankar je v ponedeljek, 27. 5. 2019, sprejela udeležence dvoletnega projekta »Otroške igre in igranje iz preteklosti kot gradniki mostov sodelovanja med šolami v EU«, ki ga je OŠ Janka Kersnika Brdo v preteklem letu prijavila za sredstva Erasmus+ in kjer kot partner sodeluje kalabrijska šola Istituto Comprensivo di Squillace. Skupino so sestavljali po 4 učitelji iz vsake šole z ravnateljicami in po 14 učencev.

Županja je prisotnim uvodoma predstavila Slovenijo sicer kot majhno, a gostoljubno in predvsem zeleno deželo, deželo pridnih in prijaznih ljudi. V nadaljevanju je predstavila našo večinoma hribovito in z gozdom poraščeno občino, kjer se ljudje še vedno ukvarjajo s kmetijstvom, glavnina pa dnevno migrira na delo v Ljubljano in okolico.

V nadaljevanju so bili prisotni seznanjeni s statističnimi podatki občine

Lukovica in njeno vizijo.

Kot turistično najbolj zanimivi točki je izpostavila Trojane s slastnimi trojanskimi krofi ter izletniško točko Gradiško jezero ter poudarila, da je prednost manjših občin v povezovanju in sodelovanju, tudi na mednarodnem nivoju. Tako je plod pobratenja s kalabrijsko Občino Amaroni bil že izveden projekt »Prihodnost mladih v Evropi« v lanskem letu in ta projekt, ki ga vodi naša osnovna šola.

V petih dneh bivanja v Sloveniji so si učenci kalabrijske in naše osnovne šole ogledali še Škocjanske jame ter obiskali Bohinj.

Županja si tovrstnih povezovanj, ki jih tudi podpira, želi še več, udeležencem pa je zaželela prijetno počutje v naši občini z željo, da še kdaj obišejo tiste koticke občine oziroma Slovenije, ki jih to pot ne bodo uspeli.

OBČINSKA UPRAVA

Obiskali so nas učenci in učiteljice iz Kalabrije

OŠ Janka Kersnika Brdo pri Lukovici in partnerska šola Istituto Comprensivo di Squillace iz Kalabrije skupaj sodelujeta v dvoletnem projektu Erasmus+. Tema tega sodelovanja je Otroške igre in igrače iz preteklosti kot gradniki mostov sodelovanja med šolami v EU. Na naši šoli smo v projekt aktivno vključeni naslednji strokovni delavci: ga. ravnateljica, dr. Anja Podlesnik Fetih, dr. Vesna Markelj, Alex Wirth in Jana Kovič. Aktivno v projektu sodeluje tudi 14 učencev iz 6. in 7. razredov. V okviru tega projekta smo na šoli 25.–30. maja gostili učence in učiteljice iz šole Istituto Comprensivo di Squillace iz Kalabrije (Italija).

Na Brdo so prispeli v soboto, 25. maja zvečer, pričakali smo pa jih učitelji in učenci, ki sodelujemo v projektu, ter starši. Pozdravili smo jih in jim pripravili kratek kulturni program. S kratkim filmom, ki smo ga pred leti posneli z učenci turističnega krožka, smo jim pokazali, kam so prišli in jim predstavili nekaj kulturnih znamenitosti Črnega grabna.

Po kratkem sprejemu so učenci iz Kalabrije odšli z našimi učenci k njihovim družinam.

V nedeljo dopoldan smo se odpravili v Ljubljano. Ogledali smo si Slovenski narodni muzej in stari del Ljubljane. Slovenski učenci so v angleščini predstavili kulturne znamenitosti Ljubljane. Po končanem ogledu smo se odpeljali še na ogled Škocjanskih jam. Preden smo si ogledali jame, smo imeli še kosilo. Naši italijanski gostje so bili nad jamami navdušeni.

V ponedeljek zjutraj so naši in italijanski učenci skupaj prišli v šolo. Najprej smo jim pripravili kratek kulturni program, jim predstavili šolo, nato pa so učenci (slovenski in italijanski) odšli k pouku. Tudi učiteljice so si ogledale, kako pri nas poteka pouk. Sledilo je kosilo. Ker je močno deževalo, smo ostali v šoli še nekaj časa in se igrali.

Ob 13.30 smo se z Brda peš sprehodili do Lukovice. Odšli smo na Občino, kjer nas je sprejela ga. županja, mag. Olga Vrankar. Predstavila je Občino Lukovica in njene kraje ter nam dala manjše darilo, in sicer razglednice z znamko, na katerih so fotografije krajev v Črnem grabnu, pisalo in CD s predstavitev Občine Lukovica. Po skupnem fotografiranju smo se odpeljali na Trojane. Slovenski učenci so svojim prijateljem iz Italije med potjo predstavili Črni graben oz. kraje, mimo katerih smo se peljali. Na Trojanah smo se posladkali s krofi, nad katerimi smo bili vsi zelo navdušeni, nato pa smo se odpravili na Brdo, kjer so nas čakali starši. Starši so otroke odpeljali na bowling v Domžale in na pico.

V torek zjutraj smo se odpravili v Bohinj, kjer smo učenci in učitelji iz obeh šol preživeli preostanek našega srečanja. Med potjo so učenci predstavili svojim italijanskim vrstnikom in njihovim učiteljicam Slovenijo in njene lepote. Ustavili smo se tudi na Bledu in si ga ogledali.

Ko smo prispeli v Pac šport v Bohinju, smo se najprej namestili po sobah, potem pa smo imeli kosilo. Ker je zunaj močno deževalo, smo se odločili, da se z ladjico peljemo po jezeru in si z jezera ogledamo lepote Bohinja. Z Ukanca smo jo peš mahnil v dom. Tja smo prišli premočeni od nog do glave. Po večerji smo se spet igrali in drug drugemu predstavljali igre. Ob 22. uri smo odšli na zaslužen počitek.

Sreda dopoldan je bila namenjena igram in igračam. Popoldan pa smo, ker je še vedno močno deževalo, odšli plavat v vodni park v Bohinjsko Bistrico. Zelo smo uživali v vodi in na toboganih. Plezali smo tudi po plezalni steni in se igrali v vodi. Po večerji smo se spet skupaj igrali razne igre. Učenci so po skupinah predstavili igre drug drugemu, in sicer tako, da so razložili, kako se igrajo. Ugotovilo smo, da je kar nekaj slovenskih in italijanskih iger enakih ali podobnih, nekatere pa so drugačne.

V četrtek zjutraj smo imeli zajtrk, po zajtrku pa smo se skupaj odpravili na Brdo. Na Brdu smo se poslovili od prijateljev, ki so odšli domov. Slovenski učenci pa so odšli v šolo, kjer smo strnili in zapisali naše vtise.

V času obiska italijanskih učencev in učiteljic so se med nami stkale prijateljske vezi. Spoznali smo se med sabo, spoznali smo različne igre, tako slovenske kot italijanske. Ugotovili smo, da je precej iger enakih oz. podobnih, nekaj pa je tudi takih, za katere smo prvič slišali oz. jih videli in se igrali.

Žal pa nam vreme ni bilo naklonjeno, saj je vse dni močno deževalo, tako da smo bili omejeni le na notranji prostor in nismo mogli pokazati drug drugemu iger, ki se jih igramo zunaj. Z italijanskimi prijatelji smo se poslovili v upanju, da bo, ko pridemo mi k njim, lepše vreme, da se bomo lahko igrali zunaj.

Učenci so postali prijatelji, ohranili bodo stike drug z drugim. Komaj čakajo, da se naslednje leto spet srečajo. Ugotovili so, da ni ovira, če ne znaš italijanščine ali slovenščine, lahko se pogovarjaš v angleščini. Na ta način učenci postajajo bolj suvereni, spoznali so, da je dobro, če znaš kakšen tuji jezik. Spoznali so ljudi iz druge države, njihove navade in kulturo. Tujci sedaj zanje niso več »bav bav«, ampak ljudje, ki govorijo drugače, imajo drugačno kulturo in navade in to je treba spoštovati.

BESEDILO IN FOTO: JANA KOVIČ

NEKAJ MISLI UČENCEV O PROJEKTU:

Moj vtis v projektu Erasmus+ je bil pozitiven. Kot sestanovalko za ta teden sem dobila Barbaro Lanzellotti. Z vsemi Italijani smo se zelo spoprijateljili in se skupaj imeli super. Ta izkušnja je bila zanimiva zaradi vseh jezičnih ovir in tujih navad, običajev, ki smo jih vsi preskočili in jih premagali. V projektu smo v naše dobro pridobili veliko stvari, recimo boljše sporazumevanje z učenci z drugačnim maternim jezikom, lažje sklepanje prijateljskih vezi in zaupanje prijateljem, boljše razvijanje drugega jezika in veliko drugih. Zaradi teh pridobitev se mi zdi projekt Erasmus+ zelo zanimiv in bi ga priporočala še vsem, ki jih zanima srečanje, sporazumevanje in novi prijatelji.

Ela Podlessek

Pri meni je bila Désirée. Imela sem se zelo lepo, ker mi je všeč spoznavati nove prijatelje. Zelo rada imam izmenjave, ker mi je všeč, da ne postavljamo mej med narodi. Pred prihodom Italijanov me je bilo malo strah, kajti mislila sem, da ne bom znala komunicirati z njimi, a vse se je na koncu izteklo odlično. Medtem ko so bili pri nas Italijani, sem se naučila, da strah ni potreben, da lahko dobim veliko prijateljev ne glede na to, od kod prihajajo in kakšni so. Imela sem veliko pričakovanj. Eno izmed njih je, da bodo bolje znali angleško od nas, a znajo ravnako tako kot mi. Za vedno bom ostala v stiku s prijatelji iz Italije, ker so res dobri prijatelji. Nikoli si nisem mislila, da se prijatelji dobijo tako hitro, sploh pa iz drugih držav. Vsi ljudje smo enakovredni in mislim, da ne bi smeli postavljati mej med ljudmi. Želim si še več takih izkušenj.

Ema Kralj

V ta projekt me je povabila učiteljica Jana Kovič. Brez nje me ne bi bilo tu. Imel sem se super in sem ji zelo hvaležen za to izkušnjo. Nič me ni motilo in projekt je izjemna stvar. Dobil sem novega prijatelja in naučil sem se novih besed iz angleščine. Ostal bom v stiku z Italijani. Moja pričakovanja so se uresničila. Preden

so prišli, sem mislil, da bodo izbirčni in da jih bo vse motilo. Motil sem se, bilo je ravno nasprotno. Naslednje leto gremo mi v Italijo in bo po mojem mnenju zelo zabavno. Upam, da bom svojega novega prijatelja iz Italije še bolje spoznal.

Miha Dragar

Pri projektu Erasmus+ sem se zelo zabaval. Spletel sem veliko novih prijateljstev ter se veliko naučil o angleščini in italijanščini. Ostal bom v stiku z Italijani in se zelo veliko pogovarjal z njimi. Upam, da bo naslednje leto na izmenjavi, ko bomo mi šli v Italijo, isto ali vsaj podobno kot je bilo, ko so bili oni pri nas, da bo hrana dobra ter ne preveč pekoča. Ko so Italijani prišli, me je bilo strah, kaj si bodo mislili o meni in ali me bodo vključevali v pogovore. Strah je bil zaman. Drugače mi je bil projekt zelo všeč. Meni je bilo zelo všeč tudi to, da smo zelo veliko komunicirali z Italijani, včasih smo si pri sporazumevanju pomagali z Google prevajalnikom. Zelo sem vesel, da sem lahko vključen v ta projekt.

Žan Bohinc

V projektu Erasmus+ sem se imela odlično, saj sem spoznala veliko dobrih prijateljev, s katerimi smo se imeli odlično. Izmenjava je bila zame zelo zanimiva izkušnja, predvsem zaradi sporazumevanja v tujem jeziku, s katerim sem tudi pridobila boljše znanja angleščine. Pred prihodom Italijanov sem bila nekoliko živčna, saj nisem vedela, kašne so njihove navade ter ali se bomo lahko sporazumevali. Po odhodu Italijanov bom z njimi še vedno ostala v stiku, tako kot sem bila z Benedetto, ki je bila pri meni, pred prihodom. Naslednje leto pričakujem, da se bom imela v Italiji lepo, da bom spoznala Benedettino družino, njihove kraje, hrano, navade ... Projekt Erasmus+ je odličen projekt, saj učenci lahko spoznavamo drugačne ljudi, njihovo kulturo, kraje ter spoznavamo tuje jezike. Edino, kar me je motilo, je bilo vreme v Bohinju, saj je zelo deževalo.

Rozalija Kink

Brdis II. navdušil

Brdis, ki ima malce bolj uraden naziv 2. mladinski pihalni orkester Glasbene šole Domžale oddelka Brdo in Moravče, je tokrat, čeprav je nastopil kot zadnji, navdušil obiskovalce v dvorani in tudi mentorje oziroma učitelje.

Skozi prireditve sta nas z besedo vodili učenki glasbene šole Larisa Capuder in Ema Kralj in priznati moramo, da jima gre poleg nauka o glasbi in inštrumentov tudi govor odlično od rok, saj sta imeli med prireditvijo veliko povedati in vse to sta profesionalno izpeljali. Tokratni nastop je sicer pripravil Tomaž Pirnat, a vseeno je beseda nagovora pripadala ravnateljici glasbene šole Andreji Humar, ki je povabila k vpisu za prihajajoče šolsko leto in vsem zaželela obilo užitek ob poslušanju. Če so v Mengšu prevladovali izvajalci višjih letnikov, so nam

v Lukovici najprej zapeli tisti, ki glasbeno šolo obiskujejo najmanj časa. Kljub letom so pesmi odlično odpeli, predvsem tisto o čokoladi, in že na začetku navdušili zbrane v dvorani. Nato smo prisluhnili trobenti, klavirju in kljunasti flavti. Malce smo obudili spomine tudi ob ljudskih pesmih Fse, kar lazi in Moj očka ma konjička dva in če so zvoki za prvo prihajali iz kljunaste flavte, je bilo drugo slišati iz trobente. Violina, in to kar dve, in slovenska ljudska Mamica – komu se ne bi zarosile oči. Nato še enkrat flauta in violina ter klarinet. Številni inštrumentalisti nimajo dovolj samo igrati na inštrument, ampak radi tudi prepevajo, tako da smo prisluhnili še otroškima pevskima zboroma Kresničke in Ciklamen OŠ Janka Kersnika Brdo pod taktirko Petre Pirš. Najprej sta skupaj zapela pesem Ko se smeješ, nato je Ciklamen zapel še eno iz tujih logov ob spremljavi tolkal in klavirja, Dansi na kuimba. Sledili so klarinet, violina, spet klarinet, klavir in ponovno flauta. Sicer nihče ni dremal, vendar če bi, bi ga iz drežeza zagotovo vrgel kvartet trobil in za njimi še trobenta. Da se da na kitaro izvajati različne zvrsti glasbe, smo se prepričali tokrat, ko smo prisluhnili Mihu Kralju na kitari. Še klavir in potem nekaj posebnega na odru v Lukovici, moderni balet – ja, tudi to se učijo mladi, kajti več kot znaš, več veljaš. Balet, v katerega so vnesene prvine, ki navdušujejo, in tudi nas so navdušile. In nato še pika na i, ali kakor pravijo, jagoda na vrhu torte, nastop Brdisa, ki je navdušil tako, da so morali igrati še in še in tudi na koncu jih je vse do odhoda z odra spremljal gromozanski aplavz.

Pričele so se počitnice, mnogi bodo tudi med njimi vadili in igrali, a obenem tako ali drugače vseeno uživali zaslužen oddih.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Letni koncert Komornega moškega zbora Čebelarske zveze Slovenije

V tednu ljubiteljske kulture, le dan pred tem, ko obeležujemo tudi svetovni dan čebel, je Komorni moški zbor Čebelarske zveze Slovenije pod taktirko Aleša Sedušaka v Čebelarskem centru na Brdu pripravil svoj letni koncert.

V nedeljo, 19. maja, so se tako poleg že omenjenega zbora poslušalcem predstavili še citrarka Eva Medved Grabljevec in MePZ Šentviški zvon pod taktirko Matevža Kinka ter ob spremljavi Ane Stoschitzky. Poleg pesmi smo tokrat prisluhnili še besedam o čebelah, ki nam jih je s prefinjeno besedo podajala Nina Pader Topole. Z veseljem smo se podali po glasbenih lestvicah od a do ž, najprej z moškim zborom ČZS in nato z Mešanim pevskim zborom Šentviški zvon. Za malce predaha so poskrbele citre, in sicer v prvem delu z ljudskimi, v drugem pa z malce sodobnejšimi ritmi, a še vedno za uho prijetnimi melodijami zimzelenih uspešnic. A beseda ni tekla samo o čebelah, tudi žabe so našle svoj prostor v Čebelarskem centru, saj so imele svatbo in v Čebelici je bilo ravno dovolj prostora za vse, ki so na svatbo prišle. Priznati moramo, da so nas fantje in možje navdušili. A ne le nas, tudi samega predsednika Čebelarske zveze Slovenije Boštjana Noča, ki se je odločil, da jim za njihov prispevek k popularizaciji in prepoznavnosti ČZS podeli priznanje predsednika. Le nekaj besed, besed navdušenja, da so fantje in možje pripravljeno hoditi na vaje, saj so doma iz različnih koncev Slovenije, in da se radi odzovejo na povabilo različnih čebelarskih društev, da njihove slovesnosti popestrijo s petjem, je še povedal predsednik ČZS Boštjan Noč. Ob tem ni mogel niti mimo življenjskih sopotnic pevcev, ki so jim v oporo, saj so zaradi nastopov večkrat same.

Ker priznanja predsednika ne morejo prejeti vsi, so pevci tokrat v zahvalo prejeli spominski srebrenik, in to ne navaden, ampak srebrenik 20 maj – svetovni dan čebel, 20 čebel. Brez daril pa niso odšli niti gostje niti napovedovalka

in citrarka. Slednja je bila deležna še posebnega darila, saj je pred kratkim skočila v zakonski stan, in da jo bo mož še kdaj pustil s pevci, so ji poleg ostalega podarili še sliko, ki naj krasni njun skupni dom, da bo tako kot v panju – živahno, a vseeno brez zapletov.

Ravno toliko časa je še ostalo, da so skupaj zapeli dve pesmi in se nato napotili na prijetno druženje v Čebelico, tam pa se je petje ob odlični postrežbi nadaljevalo še dolgo v noč.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

5. nastop glasbene šole Polton

S številno zasedbo harmonikarjev in z znano pesmijo Veselo v Kamnik se je tokrat začel že 5. zaključni koncert glasbene šole Polton.

V soboto, 1. junija, so se nam v kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici namreč predstavili učenci glasbene šole in nam pokazali oziroma zaigrali, kar so se v tem šolskem letu naučili. O tem in onem ter predvsem o glasbi ter o posameznih nastopajočih nam je spregovorila Katja Čermelič, ki je navedla tudi nekaj dejstev v prid učenja harmonike, klavirja, kitare in ostalih instrumentov. Narodno zabavna glasba se je razvila iz ljudske godčevske glasbe in petja in če se ne bo igrala naprej bo sčasoma potonila v pozabo. Seveda so fantje in dekleta zaigrali tako Avsenikove kot Slakove skladbe, saj oba veljata za sinonim te glasbene vrste pri nas, čeravno se Slak bolj opira na ljudsko obarvano pesem. Vsak izmed nastopajočih nas je po svoje navdušil, še posebno pa Klemen Mlakar s svojo preprostostjo sposobnostjo, da se vključi tudi takrat, ko malce zaškriplje. Narodno zabavna glasba je obenem tudi slovenska kulturna dediščina in najbolj priljubljen jezik na svetu.

Upajmo, da ga bodo v glasbeni šoli Polton še dolgo ohranjali v veselje poslušalcev in učencev.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Vidov potopisni večer – “Intervju s popotniško hčerjo”

Letošnji Vidov vikend v organizaciji TD Sv. Vid se je tokrat začel s potopisnim večerom, ki sta ga kreirala domačina Maša in Stanko Pelc. Glede na priprave, ki so potekale skozi sobotni dan, ter naslov “Intervju s popotniško hčerjo – potopisni vtisi iz daljnih dežel”, se je obetal prijeten večer. In res je bil. Potovali smo od Daljnega vzhoda, kjer vzhaja sonce, do slikovite Južne Amerike, vmes pa spoznali tudi delček Evrope.

Večer smo pričeli s pripravo pravega čaja ter pravim ritualom njegovega pitja – za Japonce in Kitajce je to vsakodnevni običaj, tako kot pri nas pitje kave. Ob pitju čaja smo spoznavali lepote daljnih dežel. Maša je na slikovit način nanizala njihovo kulturo, naravne lepote ter posebno kulinariko, ki ji ni bila ravno po godu. Da ne omenjamo množice ljudi – toliko Japoncev in Kitajcev, kot je srečala tam, jih ni še nikjer, še posebej v prazničnih dneh je strašna “gužva”. Posebno doživetje je bila njena izkušnja v kitajski šoli, kjer je otroke poučevala glasbeni pouk. S Stanetom sta nam na zabaven način simulirala, kako sta potekala pouk in sporazumevanje – saj veste, Kitajci znajo le kitajsko, kitajščina pa je za nas evropejce kar velik učni izziv. Pa vendar nam je Maša zaupala tudi nekaj naučenih fraz v kitajskem jeziku.

Na poti do Južne Amerike smo se ustavili v kar nekaj evropskih državah – v Angliji, na Finskem, na Irskem, v Španiji – in z nami je delila svoje prijetne izkušnje, tako turistične kot delovne.

Zadnji postanek je bila Južna Amerika. Namen obiska je bil službeni ter privatni, saj ima v tem delu sveta družina Pelc svoje sorodnike. Spoznali smo jih na prijeten način, skupaj z lepotami Bolivije, Čila in Peruja. V tem delu sveta najdemo res izjemno naravo ter nepozabne znamenitosti, Machu Picchu, La Paz – najvišja prestolnica na svetu, neverjetna slanišča in še številne druge, katere smo spoznavali skupaj z našima popotnikoma.

Bil je nepozaben večer, predvsem zato, ker smo vse lepote narave, kulturo bivanja ter običaje in kulinariko doživljali ob predstavitvi, ki je ponujala pravo doživetje v sliki, besedi, pravem prikazu običajev ter glasbi na prijeten in za-

baven način. Na koncu smo Mašo spoznali tudi kot pravo glasbenico. S svojo avtorsko skladbo “Ne znam” je navdušila prav slehernega poslušalca v dvorani. Zaključili smo v prijetnem pogovoru in s številnimi vprašanji iz občinstva. Njuna popotniška žilica ju bo tudi v bodoče vodila po svetu, a vsakič znova se bosta z veseljem vračala domov. Mi pa se bomo z njima zagotovo še srečali ob novem potopisnem večeru, polnem novih zabavnih dogodivščin.

JERNEJA STRMŠEK TURK, FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Las Vegas, Sanje in Tatice vzhodnega sonca na ogled v Pungartnikovi hiši

Razmišljanje, kako prikazati drugim na platnu nekaj, kar vidiš, in vse to nadgraditi še s svojimi občutki, predstavlja precejšnji izziv. Članom likovne sekcije Društva upokojencev Lukovica je to brez dvoma uspelo, saj so svoja dela iz cikla izobraževanj, ki so potekala od lanske jeseni do pomladi pod vodstvom mentorja akademskega slikarja Vinka Železnikarja, med 7. in 9. junijem razstavili v Pungartnikovi hiši v Lukovici.

Avtorji razstave Franc Smrkolj, Jožef Anžič, Ciril Porenta, Marcela Kopitar, Irena Gorenc, Miomira Šegina, Dominika Vindišar in Silvester Zdovc so navdih našli na različnih koticah. Narava, čudoviti sončni zahodi, speča mesta, pa tudi sanje, novodobna Adam in Eva, moderna Divja Baba, podobe društvenih kolegov so bile razstavljene v zgornjem nadstropju Pungartnikove hiše.

Šest del vsakega avtorja

»Od mentorja, s katerim sodelujemo že več let, smo v času izobraževanja dobili različne teme. Po eni strani, da bi napredovali v likovni obrti, torej da znamo nekaj narediti, po drugi strani pa nas je usmerjal v razmišljanje, kako prikazati nekaj, kar vidiš, z namenom, da to potem v sebi predelaš in daš na platno ali papir skupaj s svojimi občutki. Na razstavi

smo prikazali različne tehnike slikanja, nekaj skupnih motivov in nekaj takšnih, ki so blizu vsakemu posameznemu avtorju,« je svoje vtise strnil vodja likovne sekcije DU Lukovica Silvester Zdovc.

Oktober drugačna razstava skupaj s članicami rokodelske sekcije

Člani DU Lukovica so izjemno aktivni in se po zaključeni razstavi že pripravljajo na naslednjo, ki bo prav tako v Pungartnikovi hiši. »Razstava bo v sklopu Lukovega sejma v Lukovici in nadejamo se, da bodo občani in občanke pokazali še več zanimanja za razstavljena dela v Pungartnikovi hiši,« dodaja Zdovc. V pritličju bodo razstavljali člani in članice rokodelske sekcije DU Lukovica, prvo nadstropje pa bo zaživel z umetniškimi deli, ki jih bodo ustvarili v čudovitih poletnih dneh.

BESEDILO IN FOTO: LEA SMRKOLOJ

21. srečanje Zvonov Slovenije

*Iz stolpa sem mi zvon doni,
ko vlega mrak se po vasi;
Le doni zvon iz temnih lin,
le vzbujaj mi na dom spomin ...*

Gustav Ipavec

V soboto, 18. maja, je Mešani pevski zbor Šentviški zvon gostil že 21. tradicionalno Zvonariado. Slovenski pevski zbori, ki se v svojem imenu ponajša z imenom Zvon, so zadoneli v KD Janka Kersnika v Lukovici. Kljub turbobnemu vremenu so veselo pozvali Triglavski zvonovi, Savinjski zvon, Mengeški zvon, Zvon iz Šmartnega pri Litiji, Zvon iz Mute in domači Šentviški zvon.

Lahko bi rekli, da slovenska pevka kultura tudi v današnjem, duhovno zmedenem času, zna poiskati tisoč in en način organizacijskih oblik, da živi s polno širino in si z razprostrtimi krili najde pot do človeških src. Tako se prav Slovenci ponajša po največjim številom pevskih zborov po številu prebivalcev v Evropi. To je osebna izkaznica naše biti in naše kulturne prepoznavnosti.

Zvonovi imajo že več kot tisoč let posebno vlogo v življenju našega človeka, na podeželju ali v mestu. Z vsakdanjim glasom vabijo k molitvi, z bitjem ure merijo čas, razburjeno naznanjajo požar ali kako drugo nesrečo, z mogočnim donenjem dosežejo oblake in tako preženejo hudo uro, žalostni narček naznanja zadnjo uro. Veselo se razlega glas zvonov ob praznikih, slovesno pritrkava ob največjih slovesnostih, v vinskih krajih nazna-

nja začetek trgatve, mogočno zvonjenje spremlja zgodovinske dogodke. Vsaka vas je ponosna na glas svojega zvonu in skrbi zanj. Mnogokrat, v prvi in drugi svetovni vojni, so vaščani zakopali svoj zvon in ga tako rešili, da ni bil pretopljen v topove. In s kakšnim ponosom danes po številnih farah blagoslavlja nove zvonove in jih dvigajo v vitke zvonike, do oblakov in do Boga. Zvon je najmočnejši instrument. Bronasti razliva nad kraj najslajšo milino. Kadar zazvoni, vsakdo prisluhne in v srcu se nekaj zgane. Še Krpan je na Dunaju komaj čakal, da zopet zasliši zvon, ki poje doma pri Sveti Trojici. Cankar pa je slovensko besedo po zvenu in lepoti primerjal z velikonočnim pritrkavanjem.

Brez ljubkih cerkvic na samotnih hribih si slovenske pokrajine ne moremo zamišljati. Bila bi enolična, brez duhovnega obraza in prepoznavnosti. Brez teh, sedaj osvetljenih kačipotov, bi izgubili sebe, brez pesmi njihovih zvonov bi osiromašili naše življenje. Cerkev z zvonovi so klic k človečnosti, duhovnosti, hrepenenje k višjemu in plemenitemu. So trdna vez s preteklostjo in našimi predniki, ki so se ob glasu zvonu znali ustaviti in se zazreti vase. Pesem zvonu je tako vseobsegajoča, da ne more nikogar motiti. Nasprotno, zvon lahko samo pomirja in odvrta od odtujenosti.

Slovenska zborovska pesem se v vseh zgodovinskih vrtincih našega narodnega zavedanja potrjuje kot prvobitna manifestacija slovenskega duha. Tudi danes je najmočnejši kulturni ambasador samostojne države. Ni je mogoče spregledati. Zmaguje na mednarodnih festivalih in pobira visoka mesta v strokovnih ocenah, v različnih žanrih, s svojim edinstvenim večglasjem, s svojim sanjavo mehkobnim ali temperamentnim zanosom. Je zrcalo slovenske duše, saj odseva vse plasti človeške biti našega človeka, ki zna delavnik in praznik izraziti z lepoto harmonije. Pesem vedno združuje, pomirja, zaustavlja čas, ki nam nezavedno spolzi v praznino. Pesem je kot veliki zvon, ki se razlije čez planjave in človeku meri ure, za opomin na bistvo življenja.

Tudi naše 21. druženje je bilo enkratno kulturno doživetje in obogatitev z novimi spoznanji in poznanstvi. Vsak zbor je prinesel svojo svežino, svojo interpretacijo, svoj zven in izbor; vsak dosega visoko pevsko raven, v svojem domačem okolju pa aktivno ohranja ljudsko pesem in njen izvorni izraz. Naj naša pesem nikoli ne zamre, naj ne utone v morju glasbene plehkosti, naj ohrani svojo pristnost in raznolikost slovenskih dežel. Naj vedno združuje, povezuje, išče in plete nove mreže izmenjav. Naj nas opominja, da je svet lep in je pesmi vreden.

Šentviški zvon se ob tej priložnosti iz srca zahvaljuje vsem donatorjem, ki so nam omogočili organizacijo te zahtevne prireditve; vsem se bomo javno zahvalili na našem jubilejnim koncertu ob 30. obletnici. Visoki jubilej bomo zaključili z velikim koncertom slovenske glasbe v soboto, 16. novembra. Takrat se spet srečamo.

MOJCA STOSCHITZKY, FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Gasilci in gasilke na izobraževanju

Vsi se zavedamo, kako pomemben pri prometnih nesrečah je čas, a ne le čas, da pride pomoč, ampak tudi čas po odpravi posledic nesreče in ugotavljanju vzroka zanjo. Pri tem je toliko bolj pomembno zgledno sodelovanje policije, gasilcev in reševalcev, ki zagotovo daje možnost preživetja udeležencem v prometni nesreči.

Potem, ko ponesrečence odpeljejo, se začne pravo delo za policiste, saj je potrebno odkriti vzroke prometne nezgode. Pri tem jim je zagotovo v veliko pomoč ena izmed dražjih naprav, in sicer skener Riegl VZ-400i. Z njim se trenutno ponajša le prometna policija Ljubljana, Koper in Celje. Uporabljajo ga za preiskovanje prometnih nesreč III. in IV. kategorije, saj se znesek skenerja, ki je sicer najsodobnejša naprava na trgu, giblje okoli 100.000 €. Po delu z njim lahko lažje in natančneje dokazujejo krivdo, saj ne delajo več klasičnih meritev z metrom, ampak s pomočjo digitaliziranih postopkov opravijo ogled nesreče veliko hitreje in s tem skrajšajo zaporo odsekov cest zaradi nesreče. Ob tem ne smemo pozabiti niti na moteče faktorje, kot so rotacijske luči, osebe in reflektorji, a vaja dela mojstra in hitro se razjasni, kaj se sme in kaj ne. Da bosta delo in komunikacija med vodjo gasilcev in vodjo preiskovanja še naprej nemoteno tekla, so policisti PPP Ljubljana na povabilo GZ Lukovica pripravili predstavitev dela s skenerjem za preiskovanje prometnih nesreč ter razložili njegove prednosti in lastnosti. V petek, 24. maja, so se tako zbrali gasilci iz društev, ki spadajo pod GZ Lukovica, in se seznanili s skenerjem. Oni so namreč tisti, ki so na kraju nesreče med prvimi in odidejo med zadnjimi, saj je potrebno policiji pomagati z razsvetljavo in po koncu tudi počistiti kraj nesreče. Vsaka seznanitev z delom služb, ki so prisotne na kraju nesreče, namreč pomeni hitrejši pristop in reševanje.

Obenem se policisti gasilec zahvaljujejo za njihovo vsestransko pomoč in podporo ter želijo, da bi bilo sodelovanje z njimi še naprej tako uspešno tudi ob preiskovanju prometnih nesreč v dobro udeležencev v prometu.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Vreme ponovno pokazalo svoje zobe v Trnjavi

Medtem ko so nekateri za dober namen hodili okoli Gradiškega jezera, drugi so bili na otvoritvi Sončne telovadnice, so se v naselju Trnjava spopadali z vojno ujmo. Potok je namreč prestopil bregove in tako v nekaj minutah poplavljal kar nekaj hiš v naselju in le hitremu posredovanju gasilcev PGD Lukovica gre zahvala, da škoda ni večja. Tudi tokrat se je izkazala sosedska pomoč, čeravno je nekaterim to deveta skrb in se bojijo le za svoj parkirni prostor in z rokami v žepu tistim, ki delajo, dajejo prepotrebne nasvete za pravilno delo, lopate ali metle se pa niti slučajno ne primejo. Potem, ko se je voda umaknila nazaj v svojo strugo, so za odpravo posledic tokratnega neurja še kako prav

prišle vsake roke. V bojazni, saj je vremenska napoved govorila o možnih ponovnih padavinah, so krajani s pomočjo mehanizacije očistili še vse cevi za meteorno vodo, ki so bile polne peska, kamenja in mulja. Glavnina del je bila zaključena v nedeljo v zgodnjih jutranjih urah, glavno delo, čiščenje posameznih hiš in okolice, pa bo trajalo še kar nekaj dni. Hvala gasilcem PGD Lukovica za hitro in nesebično pomoč pri tokratni naravni nesreči, kar neurje v soboto v Trnjavi zagotovo je.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

ZAHVALA

V nesreči, ki nas je prizadela v soboto 22.06.2019, ko nam je v neurju narasla voda poplavela celotno stanovanje, bi bila škoda lahko še večja, če ne bi bilo hitre pomoči dobrih ljudi. Zato bi se radi iskreno zahvalili gasilcem PGD Lukovica, PGD Krašnja in vsem sosedom iz Trnjave za hitro, nesebično, fizično in moralno pomoč pri reševanju imetja in odpravljanju posledic razdejanja.

VSEM ISKRENA HVALA !

DRUŽINA SKENDERVIĆ

Kar je bilo slabega, je vrženo čez hrbet in pozabljeno

Na nedeljo Svete trojice je nagovor pri sveti maši v cerkvi svetega Tomaža v Krašnji sicer tekkel o Sveti Trojici, a do besede so prišli tudi veroučenci. Predvsem tisti, ki so letos obiskovali zadnje leto veroučne šole, saj odhajajo v višje šole. Slovesno so vstopili v cerkev, ki so jo poleg staršev in ostalih vernikov napolnili še glasovi pevcev in pevk otroškega in odraslega mešanega pevskega zbora. In če smo v nagovoru prisluhnili župniku Antonu Potokarju o Sveti Trojici in o Bogu, ki je vedno z nami, smo ob zaključku svete maše prisluhnili še devetošolcem. Sicer so tudi drugače sodelovali pri sveti maši z uvodno besedo, z branjem beril in prošnj ter na koncu še z zahvalo, ki je bila namenjena vsem, ki jih tako ali drugače spremljajo. V njihovih zahvalah so našli mesto tako učitelji, ki so jim dajali potrebno znanje za življenje in nadaljnje šolanje, kot starši za vso ljubezen, spodbude in spremljanje ter sošolci in prijatelji za vse njihove molitve, da ohranijo vero in jo pomnožijo, da bo razsvetljevala njihovo novo pot. Domačemu župniku Antonu Potokarju so se opravičili za vse nadležne ure, za vse nenarejene domače naloge, za zvečenje čigumija in vse zamujene ure v želji, da se jih bo rad spominjal in jih z dobro besedo in molitvijo spremljal še naprej, kajti takšnega veselega župnika kljub težavam, ki so mu jih povzročali, ne bodo pozabili. Obenem so se mu zahvalili za vse prejeeto znanje, ki jim ga je predal v vseh teh letih. Župnik Anton jim je kot popotnico zaželel veliko Božjega blagoslova in varstva, saj jim ne bo vedno z rožicam poslano, a je treba vzeti v zakup tudi udarce in preizkušnje in se obenem zahvaljevati tako za dobre stvari kot za preizkušnje. Naj vam bo Bog vedno pri roki, ohranite ga in imejte ga vedno s seboj, naj hodi vštric z vami, a kar je bilo slabega, je vrženo čez hrbet in pozabljeno, naj vas na veroučna leta v župniji spominjajo samo lepi trenutki, je še dodal.

Še podelitev spričeval, lahko bi dejal plačilnih list, in letošnje veroučno leto je za nami, a naj bo, kot je dejal župnik Anton, Bog vedno z nami, tudi na dopustu, počitnicah na morju ali v planinah. Torej uživajte skupaj s starši, domačimi, sošolci, prijatelji in Njim, kajti On ne gre nikoli na dopust, je vedno z nami, kamorkoli nas vodi pot.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Svečani dvig zastave ob dnevu državnosti pri pomniku Lokvanj

S simbolnim dejanjem dviga zastave so bile zaključene praznične aktivnosti ob dnevu državnosti na občinskem nivoju. Zgodovinske težnje in pomen od karantanskih časov preko plebiscita do same neodvisnosti leta 1991 je lepo opisal predsednik OZVVS Domžale g. Janez Gregorič. Gospa županja je opozorila na pomembnost vztrajanja in boja proti podrejanju sosednjih držav po našem ozemlju. Kot še edini živeči predstavnik takratnega poveljstva nam je g. Janez Jarc prikazal, kako je bila realizirana umestitev Lokvanja, prihode dezertarjev JNA, številčnost in aktivnosti v samem taboru.

ŠTEFAN PAVLIČ, OS OBČINA LUKOVICA

Po poteh mojih staršev

Žal je tako, da se v večini sorodniki srečamo le še na slovesu katerega izmed 'zlahte' in potem razpravljamo, kaj vse smo zamudili, ker se ne družimo pogosteje. No, sem ter tja nas združijo še kakšna okrogla obletnica in to je vse. A ne pri vseh, kajti že sedmo leto zapored so se po poteh staršev podali Jeretini.

Zbrali so se v soboto, 1. junija, ob 8. uri v Radomljah in se po dobrodošlici ter registraciji podali na pot. Saj veste, ozemljitev in kakšen grizljajček domače hrane zjutraj še kako paše. Pot jih je vodila mimo vasi Hudo, čez Volčji Potok, proti Zg. Rudniku, kjer so se ustavili pr' Kofedron (rojstna hiša mame Ivanke, 1939) in se potem po gozdni poti mimo kmetije pr' Čeh spustili v Kolovec. Preko Kolovca so pot nadaljevali proti domačiji Jazbec in od tam naprej preko Dupelj na gozdni poti do Rafoč in nato proti Fajdigovi hiši, kjer je v otroštvu živela mama Ivanka. Po krajšem postanku, ob katerem ne smemo pozabiti okrepčila, jih je pot vodila po gozdni poti do Straže, kjer so pr' Kajžnem Jožu (rojstni kraj očeta, 1934) zaključili letošnji pohod. Po končanem pohodu so druženje nadaljevali v Straži pri Dejanu, kjer je bilo poskrbljeno za pijačo in jedajo. Kuhal se je velik lonec pasulja, ki ni sameval, saj mu je družbo delal še večji konec pujska. In slednjega je bilo toliko, da smo ga bili deležni še naključni obiskovalci in priznati moram, da bo treba v Stražo še kdaj zaviti. Sicer pa so mislili popolnoma na vse, tudi na tiste z malo slabšim zdravstvenim stanjem oziroma kondicijo, tako ene kot druge so s kombijem prepeljali del poti, samo da se sorodniki zberejo in poklepetajo. 'Šinfali' pa niso nič, le stare vice in manj stare politične zadeve so govorili, da je bilo smeha še za nedeljo in del ponedeljka.

Nekateri pa se ga bodo spominjali do naslednjega, že 8. pohoda po poteh staršev. Mogoče s tem damo idejo tudi drugim, da se sorodniki zberejo in se odpravijo malce raziskat korenine svojih staršev, dokler še lahko.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Starši so živa knjiga, iz katere najprej berejo otroci

Tokratni zapis o prejetju prvega svetega obhajila v župniji Svetega Tomaža v Krašnji bi lahko začel s tem, da so bile molitve glede vremena uslišane in ni deževalo, kar pa sicer pokvari le zunanji del slovesnosti, ne pa samega srečanja z Jezusom. In če so se prvoobhajanci z njim prvič srečali pri sprejemu svetega krsta, ko je imela večina še obvezni dodatek pleničke, so sedaj v spremstvu staršev ponosno stopali v cerkev, kjer so bili krščeni, da sprejmejo Jezusa v svoje srce.

Verjetno se je v mladih glavah motalo nešteto vprašanj in le malo odgovorov, a z Božjo pomočjo se bodo našli tudi odgovori. Kaj bi se sicer bali, saj je z njimi poleg Jezusa še domači župnik Anton Potokar in tako so bili lahko mirni. Tokratni nagovor domačega župnika je bil namenjen tako staršem kot prvoobhajancem in upajmo, da so tako eni kot drugi odnesli domov vsaj delček povedanega. Poleg staršev je tokrat berilo prebrala prvoobhajanka in tudi pri prošnjah so se izkazali z branjem. Za lepše bogoslužje sta poskrbela dva pevka zbora, in sicer odrasli mešani pevski zbor in otroški pevski zbor. Spremljala sta jih Lojze Pezdirc na orglah in Miha Kralj na kitari. Po končani sveti maši in fotografiranju so bili tako prvoobhajanci kot starši povabljeni na pogostitev v župnišče. Ravno tako so bili pogostitve deležni ministranti, pevci in pevke.

In sedaj, ko so dosegli določeno zrelost tako v osebnem kot krščanskem življenju in prejeli drugi zakrament – obhajilo, od katerega so odvisni vsi ostali zakramenti, kajti brez tega zakramenta ne bi bilo ostalih, so na lepi poti, da postanejo dobri kristjani.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Odprtje knjigobežnice v Rafoľah

V nedeljo, 16. junija 2019, ob 16. uri, ko je potekalo srečanje krajanov KS Rafoľe, je naš sovaščan, prevajalec, urednik in pisatelj Drago Bajt skupaj s predsednikom KS Rafoľe Viktorjem Jemcem otvoril knjigobežnico.

Predsednik KS Rafoľe in pisatelj, prevajalec in urednik Drago Bajt ob novi knjigobežnici

Drago Bajt je povedal, da branje v Sloveniji nezadržno nazaduje. Polovica Slovencev ne prebere niti ene knjige letno, kar velja tako za leposlovje kot strokovno literaturo. Dve tretjini Slovencev je bralno nepismenih – ne znajo prebrati in ne razumejo navodil, obrazcev, voznega reda, uradnih dokumentov ipd. Branje se vzdržuje do konca osnovne šole, potem pa strmo pada. Še slabše je s kupovanjem knjig. Bralno kulturo vzdržujejo le knjižnice.

Zato sta ŠTD in KS Rafoľe na brunarici pri nogometnem igrišču postavila knjigobežnico, kjer si lahko vsak prebivalec vasi sposodi knjigo, jo prelista, vzame domov in prebere. Lahko prinese svojo knjigo in jo prepusti v branje sovaščanom. S tem se tudi KS Rafoľe pridružujejo podobnim akcijam za popularizacijo branja v Sloveniji.

Zahvaljujemo se knjižničarki v Šentvidu Kristini Galun za knjige, predvsem otroške, in Dragu Bajtu za ostale knjige. Zahvala gre tudi mizarju Alešu Barletu in Stanetu Brezniku za brezplačno izdelavo omarice.

Vsem želimo prijetno branje, da popravimo statistiko in preberimo vsaj 2 knjigi na leto.

VIKTOR JEMEC

Čokoladno sladkanje s Hoferjem in Rotary clubom Domžale

Dan pred praznikom dnevom državnosti smo v CSD OSV Enoti Domžale prejeli sladko in slastno donacijo čokoladnih dobrot iz velikonočnih zalog podjetja Hofer, ki nam jih je pripeljala Martina Oražem iz Rotary kluba Domžale. Kombi je bil nabito poln, na sliki pa je del dobrot. Z njimi se bodo pocrkljali otroci iz materialno šibkih družin, ljudje v stiski, otroci v Materinskem domu Ljubljana in uporabniki Rdečega križa Domžale.

V imenu vseh hvala za lepo dobrodelno delo.

MARTA TOMEČ

6. vaško srečanje Krajevne skupnosti Rafoľe

V nedeljo, 16. junija 2019, od 12. ure dalje so se krajan KS Rafoľe zbirali na 6. vaškem srečanju na igrišču ob brunarici v Rafoľah, kjer so prizadrevni člani ŠTD Rafoľe postavili šotore in vse potrebno za srečanje, ki ni bilo namenjeno samo članom društva, ampak vsem sedanjim in nekdanjim ter novim prebivalcem KS Rafoľe, torej vaščanom Rafoľ, Vrhovelj, Straže in Dupelj.

Višek srečanja z vlečenjem vrvi: »ta vas« proti »una vas«.

Po šestih letih je kljub napovedi ploh v popoldanskem času, ki se je uresničila le v manjšem delu, ponovno odlično uspelo srečanje krajanov. Novi predsednik KS Rafoľe Viktor Jemec je pozdravil vse prisotne in se zahvalil organizatorjem za obuditev vaškega srečanja, prav tako se je zahvalil prejšnjemu predsedniku Marjanu Kvedru in vsem svetnikom za njihovo uspešno 16-letno delovanje. Novi vaščani so se spoznavali s staroselci, odseljeni vaščani pa so z nekdanjimi sosedi in znanci obujali spomine. Mamice, očiji, dedki in babice so se veselili z veliko množico razigranih otrok, ki postajajo naša bodočnost. Mladina se je hladila kar v Vrševniku, starejši pa z osvežujočo pijačo. Zabavali smo se tudi ob zanimivih igrah, kot so skoki v vrečah, hoja večih naenkrat na drsečih smučeh in hoja na hoduljah. V malem nogometu so se pomerili stari in mladi, z veliko razliko pa so zmagali mladi. Višek je bil dosežen, ko sta se v tradicionalnem spopadu "ta vas" in "una vas" v vlečenju vrvi pomerili najprej otroški, nato ženski in potem še moški ekipi. Obiskovalci so uživali ob prijetnih pogovorih pod šotorom ob žuborenju Vrševnika in prijetnem vetriču.

Nogometni ekipi »starih« in »mladih«.

Zahvaljujemo se gostišču Soklič in Sandiju Ciglarju za odlično pripravljen golaž in vsem darovalcem dobrot ter vsem vaščanom, ki so kakorkoli pomagali pri pripravi in izvedbi srečanja.

BESEDILO IN FOTO: VIKTOR JEMEC

Vidov sejem – doživetje druženja za vso družino

Sproščeno vzdušje, bogata ponudba slovenskih izdelkov na stojnicah, tekmovanje v vlečenju vrvi, 2. golažijada TD Sv. Vid, Vidkova dežela in lepo vreme, vse skupaj v kombinaciji z veliko obiskovalci – to je Vidov sejem! Letos že deveto leto v organizaciji Turističnega društva Sv. Vid.

Tokratni Vidov sejem se je začel nekoliko drugače – z blagoslovom sejma ter krstom posebnega nefiltriranega piva v lesenem sodu. Sv. Vid je namreč tudi zaščitnik pivovarjev in ker v društvu vedno iščemo nove ideje, ki bi popestrile dogajanje na sejmu, smo se tokrat podali v novo izkušnjo s pivom. Številni obiskovalci so se tako lahko ohladili s prijetno ohlajenim pivom v za to posebnih kozarcih TD Sv. Vid, katere so nato odnesli domov.

Praznik sv. Vida brez aviza »Pa se sliš ...« seveda ne gre, tokrat ga je zapel Kvintet Zarja z Anjo Avbelj in Špelo Kink. Sledila je uradna otvoritev sejma, že tradicionalno pod taktirko Godbe Lukovica.

Številni obiskovalci so se tekom sejma lahko sprehodili med stojnicami z bogato ponudbo domačih slovenskih izdelkov iz cele Slovenije.

Da je bilo še bolj vroče kot običajno, je poskrbela 2. golažijada TD Sv. Vid – tokrat se je za naziv »naj golaž« potegovalo 9 ekip. Ob 13. uri se je pričelo uradno ocenjevanje strokovne komisije, ki je ocenila kuhan golaž – videz, gostoto, aromo, okus golaža ter kuhanost mesa. Skozi celo dopoldne pa je ocenjevala zunanji del – urejenost tekmovalnega mesta, usklajenost ekipe, upoštevanje pravil ... V veliko veselje nam je, da smo letos v svojo strokovno komisijo pridobili priznanega mednarodnega kuharskega mojstra Janeza Dolška. G. Janez Dolšak je med drugim tudi podpredsednik društva kuharjev in slašničarjev Slovenije, vodja nacionalne kuharske ekipe ter Executive Chef Hotela Union. Po 14. uri je bila uradna razglasitev rezultatov. Tokratni zmagovalci so bili ekipa »Porednice«, le točko za njimi »Prevojska mladina«, tretje mesto

si je prikuhala ekipa »Razjarniki«. Da je bil golaž vseh ekip odličen, so potrdili obiskovalci. Ekipe so v slabih 10 minutah ves golaž razdelile med obiskovalce in dokazano, bil je odličen, kot pravimo: »za vseh 5 prstov obliznit«.

Točno ob 12h je bilo že tradicionalno tekmovanje v vlečenju vrvi. Tudi tokrat je bil med ekipami napet boj. Najmočnejše roke in največ vztrajnosti je imela tokrat ekipa »Vrba«, ki je naslov osvojila ponovno po nekaj letih, druga je bila ekipa »TD Sv. Vid« ter tretja ekipa »PREVOJSKI GRIZLIJI«. Čestitke vsem fantom za odličen boj v pekleni vročini.

Na sejmu pa so v Vidkovi deželi uživali tudi otroci. Številne družabne igre, ustvarjalne delavnice, doživetja s knjigami ter poslikave obraza so jih družile in animirale skozi cel dan. Pa tudi malo mokre osvežitve so si privoščili z vodnimi baloni.

9. Vidov sejem, poln doživetij in prijetnega druženja, je uspešno za nami, hkrati pa velja že povabiti na naslednji jubilejni 10. Vidov sejem. Pristrčno vabljeni.

Na koncu zahvala vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi sejma: Občini Lukovica in režijskemu obratu občine Lukovica, g. župniku Pavlu Okolišu, Godbi Lukovica, PGD Prevoje, Špeli Lenček, Radu Gostiču, DJD-u, animatorjem v Vidkovi deželi, podjetju Žito – Podravka ter vsem članom in simpatizerjem TD Sv. Vid.

Hvala!

JERNEJA STRMŠEK TURK, FOTO: RADO GOSTIČ IN DRAGO JUTERŠEK

V Lukovici je dobilo sonce svoje novo domovanje

Sobotno jutro, 22. rožnika 2019, je bilo sveže, jasno in čisto poletno. V zraku je bilo čutiti rahlo sapico poletnega vetriča, slišalo se je oglašanje ptic, v okolici matične šole Janka Kersnika na Brdu pa je bilo že okoli 7. ure vse živahno. Tekle so zadnje priprave na otvoritev težko pričakovane večnamenske dvorane.

Kar nekaj časa smo v okolici šole videvali težko mehanizacijo, bilo je potrebno veliko dobre volje in potrpežljivosti pri prometnem režimu, nemalokrat se je slišal hrup, ljudje pa so ob vsem skupaj imeli mešane občutke. Mladi so si zelo želeli nove, moderne, lepe in prostrane dvorane, drugi zopet niso ravno vedeli, kako se bo tako velika dvorana umestila v sorazmerno majhen prostor na vrhu hribčka. Vendar po oblačnih in deževnih dneh vedno posije toplo sonce in na usta izvabi nasmeške, vzbudi lepe občutke, optimizem in zopet z veseljem zremo v prihodnost. Tudi v naši lepi Lukovici je tako. Dočakali smo otvoritev krasne dvorane. Organizatorji so pričarali krasen prazničen dan, kjer so imeli glavno besedo tisti, ki so dvorane najbolj veseli in verjamem, da jo bodo znali najbolje izkoristiti, naši otroci. Povezovalac otvoritve je bil simpatičen Klemen Bunderla. Njegove besede so me navdale s pono-

som in toplino in še kako prav je imel, ko je z vidnim veseljem povedal, da se je do naše osnovne šole na Brdu pripeljal po krasnem drevoredu in komaj ujel sapo ob kulisi, ki ga je pričakala. Lepše kulise, kot jo ima naša osnovna šola Janka Kersnika na Brdu, bi si težko želeli.

V sredi zelenja, v najbolj mirnem delu našega kraja, ob boku častitljivih ruševin dvorca Brdo, prav na vrhu hribčka je svoje domovanje kot v varnem gnezdu našel hram učenja in prostor, kjer se naši otroci igrajo, učijo, socialno in kulturno zблиžujejo in predvsem povezujejo. Ravno povezovanje je bila rdeča nit tega dogodka. V Lukovici so organizatorji združili slovesnost ob prazniku državnosti in otvoritev nove večnamenske dvorane. Več kot očitno je, da smo ljudje v tej občini odprti, imamo radi izzive in predvsem smo povezovalnega duha, kajti kako bi sicer dvorana lahko dobila tako lepo ime »Sončna dvorana Lukovica«.

Gostje kulturne prireditve so bili predsednik republike Slovenije g. Borut Pahor, županja ga. Olga Vrankar, ravnateljica osnovne šole Janka Kersnika Brdo ga. Anja Podlesnik Fetih, podpredsednica državnega zbora ga. Tina Heferle, evropska poslanka ga. Ljudmila Novak, vrhunski športnik g. Robert Kranjec in še mnogi visoki gostje občine Lukovica

in sosednjih občin, največji aplavz pa so poželi tisti, zaradi katerih je bila prireditev tako prisrčna, polna glasbe, plesa in inovativnosti, naši otroci. Lahko smo se prepričali na svoje oči, da je bil to eden od osrednjih dogodkov naše občine, kajti ne glede na poletni čas, skorajšnji konec šolskega leta, ko je marsikdo že na zasluženem letnem oddihu, je bila dvorana domala polna. To je pokazatelj, da si prebivalci občine Lukovica in tudi naših sosednjih občin to želimo, pozdravljamo ta projekt in temu primerno smo se tudi odzvali. Zaključena je 1. faza tega velikega projekta, dobili smo kar šest igrišč v različnih velikostih in z različno namembnostjo, plezalno steno in parkirišča. Prenova stare telovadnice v učilnice ter prenova in povečanje kuhinje in jedilnice še čakajo zaradi pridobivanja novih finančnih sredstev. Celotna dvorana je v 70 % iz lesa, izpolnjuje vse potrebne normative, da je občina lahko kandidirala za nepovratna sredstva iz Eko sklada. Dvorana je resnično svetla, pregledna, varna in daje občutek domačnosti. V dvorani naj bi se dogajali športni, kulturni, rekreativni dogodki in družabne prireditve, kar bo vsekakor povežalo šolarje z ostalimi občani, kar pomeni, da se lahko resnično prične medgeneracijsko druženje in priložnosti, da se

vsi od vseh naučimo nekaj novega, si dovolimo zблиževanja, druženja in si damo priložnosti, da se v našem kraju zgodijo veliki dogodki, na katere bomo vsi ponosni, tako kraj Lukovica zagotovo pridobiva na razpoznavnosti in rasti v vseh možnih smereh. Slišati je bilo veliko glasbe, otroci matične in podružničnih osnovnih šol so nam pripravili krasne plesne točke, nas s svojo pristnostjo razveselili ter nam pokazali mnoge talente. Slišati je bilo veliko smeha, zadovoljstva in pričakovanja, kdo bo prvi, ki bo nastopil v tej dvorani, imel koncert ali pa se bo odvila kakšna športna prireditev. Vzdušje, program in celotna slika je bila krasna in verjemite, lahko nam jo zavida marsikatero veliko mesto.

Zatorej bodimo ponosni na to, kar imamo, spoštujmo svoje okolje in predvsem dajmo od sebe vse, da bo naša Lukovica še lepša, bolj prijazna za prebivalce in predvsem ohranimo ta optimizem in zanos, ki ga lahko ima le človek, ki ima dom, ima svoj kraj in možnost razvoja, rasti in napredka. Brez padcev ni novih zmag in brez novosti ni napredka, zato je vsaka težka pot nagrajena z najvišjo možno nagrado: zadovoljstvom.

AVREA ŠUNTAR ERJAVŠEK, FOTO: AVREA ŠUNTAR ERJAVŠEK IN DRAGO JUTERŠEK

Kavarna Mia upihnila peto svečko

Mineva peto leto, odkar je Kavarna Mia v Lukovici odprla svoja vrata. V tem času je kavarna v obrtni coni Lukovica na Obrtniški ulici 1 v sklopu poslojca Avto Kveder, kjer se nahaja tudi poslovalnica Pošte Slovenije, Srečna hiša in zasebna Glasbena šola Polton, postala priljubljeno zbirališče za družine, otroke, mladino, motoriste in šoferje, ki se ustavijo na jutranji kavi ali opravijo postanek pred odhodom domov.

»Življenje je kot poker. Moraš imeti srečo, pogum in upanje. A pred vsem tem se moraš naučiti, kdo blefira,« je le eden izmed zanimivih in hudomušnih citatov, ki nasmejejo obiskovalce edine kavarne v naši občini. Marjan Kveder in njegova soproga Mia sta z družino pogumno stopila v gostinske vode, ko so se pred petimi leti odprla priljubljene kavarne, ki jo vodijo skupaj s hčerko Polono Udir.

Pestra ponudba in povezan kolektiv

Kavarna Mia je že od samega začetka zaprta ob nedeljah popoldne, vse ostale dni pa je živahno že od šeste ure zjutraj skozi ves dan. »V jutranjih urah postrežemo med 200 in 250 kav,« razlagata Polona Čerin in Jerica Bukor, ki sestavljata 12-članski kolektiv poleg Vanje, Bernarde, Urše, Vanje, Leje, Nejke, Jerice, Lee, Sare in Ane. »Poleg naših občanov in prebivalcev okoliških naselij smo imeli goste iz Španije, Francije, Romunije in Italije, velikokrat se ustavijo sprehajalci, ki so namenjeni na Gradiško jezero, nekateri pa nas obiščejo večkrat na dan,« pojasnjujeta. Na obiskanost vplivajo različni dejavniki. Ljubitelji hmeljevega napitka lahko v ponudbi izbirajo med 20 različnimi vrstami piva, v poletnih dneh se številni ohladijo s točenim vanilijevim sladoledom z različnimi prelivi, limonadami ali katero drugo osvežilno pijačo. V petih letih se je v Mii povečala terasa z nadstreškom, kjer je trenutno 15 miz, v notranjosti kavarne pa osem. Dovolj prostora omogoča druženje večjih družb, otroci pa se radi zadržujejo v otroškem kotičku ali na igralih pred celotnim kompleksom.

Praznovali ob živi glasbi

V petek, 7. junija 2019, je bila v kavarni v sklopu praznovanja tudi zaba-

va z živo glasbo. Pred zbranimi gosti sta nastopila odlična glasbenika, vokalista Vlado Pilja in kitarista Miha Plantarič. Na zabavi so najbolj zagreti vztrajali do tretje ure zjutraj, saj je v prijetnem ambientu vladalo odlično in sproščeno vzdušje. To pa ni bil edini nastop z živo glasbo, v petih letih se jih je namreč zvrstilo že kar nekaj, med njimi karaoke in zabava v znamenju osemdesetih. Ob tej priložnosti so v Kavarni Mia razveselili tudi obiskovalce, ki so prišli v nedeljo, 9. junija, saj jih je čakala brezplačna kava.

BESEDILLO IN FOTO: LEA SMRKOLJ

Del nasmejanega kolektiva kavarne Mia ob praznovanju petega rojstnega dne

Švicarska gorska traktorska mehanizacija privabila obiskovalce na travnike nad Blagovico

Večje in manjše kmetije si težko predstavljajo poletne dni brez dodatne pomoči. S tem namenom je podjetje Tineva iz Dobove v nedeljo, 9. junija, v dolino Črnega grabna pripeljala strojno mehanizacijo. Gorski traktorji, enoosne kosilnice, lahke rotacijske kosilnice, zgrabljalniki za enoosne kosilnice je bilo le nekaj izmed kmetijskih strojev švicarskega porekla, ki so se predstavili na hribovitem pobočju.

Skoraj trije hektarji, ki so jih za namen predstavitve potrebovali v podjetju Tineva, so bili prava atrakcija pred številnim občinstvom, ki so nedeljsko popoldne preživeli blizu Blagovice. »S podjetjem Tineva se poznamo že več let in tokrat so se obrnili na nas, če poznamo kakšen prostor v osrednji Sloveniji, ki ima primerno strmino, na kateri bi lahko ustrezno pokazali delovanje strojev. V preteklosti so imeli eno predstavitev že na Medvedjem Brdu nad Idrijo, vendar jih je pri prikazu oviral dež in ni bilo nič s košnjo,« pojasnjuje domačin Janko Šinkovec.

Zanimanje med najmlajšimi in starejšimi občani

Gorski traktorji in enoosne kosilnice Aebi, traktor Rigitrac s pregibno vzdolžno osjo, lahke rotacijske kosilnice znamke Sepp Knuesel Blitz, zgrabljalniki za enoosne kosilnice Hill Rake, trosilnik organskih gnojil s stranskim izmetom Gafner ter bodičasta kolesa Stoeckl in dodatna kolesa Trinker so bili tisti stroji, ki so poželi precejšnje zanimanje. »Na predstaviti smo videli, da se Rigitrac zelo dobro obnese na strmini glede na njegovo težo,« pojasnjuje Šinkovec, ki je obenem tudi član Strojnega krožka Radomlja. Takšne podobne predstavitve je krožek s 23-letno zgodovino gostil že v preteklosti, v letošnjem letu pa je to predvideno za jesensko obdobje.

BESEDILLO IN FOTO: LEA SMRKOLJ

To smo mi, generacija 50 +!

Ko si tlakujemo pot, po kateri hodimo, se spomnimo na stezo, kjer smo bili srečni.
Rudi Kerševan

Bil je lep sončen dan konec junija leta 1969. Opravili smo obred pokopavanja »cveka« in predali ključ naslednji generaciji. Takrat smo končali osmi razred Osnovne šole Janka Kersnika na Brdu pri Lukovici. Razigrano otroštvo in naša vsakodnevna druženja so minila. Za večino šolarjev je bilo brezskrbno obdobje končano.

Vsak izmed nas je bolj ali manj s strahom preživel počitnice. Pričelo se je delo na kmetiji, iskanje delovnega mesta in vstop v nov svet, v iskanje mesta v novem, urbanem okolju srednje šole. Precej stresno za najstnika s podeželja, za rejenca, ki je preživel svoja leta v Črnem grabnu ...

Srečevali smo se ob desetih obletnicah valet, vsak s svojo prehojeno potjo, ki nas je kalila. Bili smo na višku svojih moči. Ustvarili smo si družine in si s trdim delom priborili določena mesta v družbi.

Sedaj je drugače. Moči pojenjujejo. Vsi smo že upokojeni in naš korak je počasnejši. Priče smo tudi izgubi nekaterih naših sošolcev. Kruta realnost.

Pa vendar nas je bilo na srečanju ob petdeseti obletnici valet več kot trideset. Bilo je nepozabno. Dokazali smo, da imamo kljub hitremu tempu življenja, ki mu že težko sledimo, v sebi še nekaj otroškega, iskrivega, radoživega. Veselili smo se ob lastni glasbi. Vsi smo lahko peli, saj smo imeli besedila pesmi. Uživali smo ob gorenjski narodni noši in se sladkali z izdelki naše sošolke. Obujali smo spomine ob fotografijah iz šolskega obdobja. Težko smo se razšli. To je bilo doživetje, ki ne bo nikoli zbledelo. Največje veselje pa je dejstvo, da smo res dobra generacija. Slehernega smo bili neizmerno veseli, prisluhnilo smo mu, ga hrabril.

Ob koncu smo ugotovili, da takih preprosto ni več. Poštenje, veselje, spoštovanje, tolerantnost, ne glede na narodnost ali versko prepričanje, to so naše vrline. Prav to pogrešamo v današnji družbi, katere del smo in pod katero se podpisujemo 8. a in 8. b letnik 1968/69.

Bogu hvala za tako prijetne ljudi, katerih del sem.

BESEDILO IN FOTO: DARINKA MARIJA DEŽMAN

55 let je lepa doba

Nekdo mi je nekoč rekel – leta so najbolj vsiljiva stvar v življenju. Niti jih ne naročiš, niti jih ne želiš – kar pridejo. Po tiho na sprednja ali zadnja vrata! Pa vam povem, ko se leta namnožijo, so vedno slajša. Občutek zadovoljstva, da smo tukaj in zdaj ...

Pa se je zgodilo generaciji – pretežno letnik 1949. Osnovno šolo smo začeli obiskovati leta 1956 na različnih koncih (sedanje) občine, v petem razredu pa smo se združili v en razred. Ta generacija je zaključila osnovno šolo na Brdu leta 1964. Že ko smo začeli, se je imenovala Osnovna šola Brdo – Šentvid.

Kakor koli – ta generacija je bila v marsičem izjemna in prav je, da se pohvalimo. Kot vsi mladi smo imeli neustavljivo željo po zaključnem izletu. Denarja ni bilo, kako si ga pridobiti? Padla je ideja, da naštudiramo pravljico igrice za otroke in z njo pogostujemo v naši okolici. Rečeno storjeno! Večina je sodelovala, tako ali drugače – naš »motorček« je bila zdaj že pokojna učiteljica, tovarišica Majda Lipovšek. Povsod so nam šli na roke, vem, najemnine za dvorane nam sploh niso računali, da nam je ostal prav ves iztržek za naš veliki namen. Delovali smo skupaj, za skupnost, za vse nas. Čudovito je bilo štiri dni v Punatu na Krku ...

Skoraj si upam reči, da kaj takega v sedanjem času sploh ni več neizvedljivo. Dobili smo se spet, v kar v primernem številu in vzbujali spomine, si prešteli nove gube in sive lase od zadnjega snidenja, se spominjali učiteljev – že pokojnih. Spomnili smo se, žal, tudi nekaj sošolcev, ki jih ni več.

Hitro mine čas v klepetu, pripovedovanju »tračev« iz šolskih dni in seveda o zdravju, ki tudi počasi stopa v ospredje.

Povem vam, ni sile, da se ne bi spet zbrali. To srečanje – kot vsa doslej – je bilo prijetno in tudi v prihodnosti bodo ...

Zato vam kličem: Nasvidenje – vsaj za 60. obletnico, če ne prej!

BESEDILO IN FOTO: MILAN DRČAR

Predpočitniško v Društvu podeželskih žena Lukovica

Dana slika je nastala 6. maja na ekskurziji v Mozirski gaj. Kljub slabemu vremenu smo se imele lepo.

Ogledale smo si Eko resort v Godiču, lepo počitniško naselje, v katerem dobimo mnogo idej za ureditev okolice tudi naših domov. Na Črnicu smo poleg golaža dobile še sneg in nato spust v dolino, kjer smo si v Šempetru ogledale cerkev Sv. Petra in seveda poizkusile pivo v fontani v Žalcu. Sprehod skozi gaj je bil zaradi vremena malce okrnjen. Zaključek smo imele na izletniški kmetiji »pri Mlinarju« v Gotovljah.

V nadaljevanju smo sodelovale še z MePZ Šentviški zvon in se predstavile na sejmu v Šentvidu.

Vse pa smo čakale 21. junij, ko je bilo regijsko srečanje na Čevcah. Zaradi vročine je bilo udeleženk manj kot smo pričakovale. Vendar smo kljub temu zadevo speljale in skupaj preživele lepo petkovo popoldne. Ob 16. uri se nam je pridružil še predsednik LD Lukovica. Gospod Rovnšek se je prijazno odzval našemu povabilu in pripravil predavanje Divjad, škode in kmetijstvo. Tema, ki med ljudmi povzroča kar precej vroče razprave. Tudi tokrat je bilo kar veliko vprašanj. Predavatelj pa je razložil, da je zelo pomembno sodelovanje ljudi s pooblaščenca lovske družine. Nujno je treba najti ravnovesje vseh udeležencev, kajti le tako bo tudi bivanje varnejše in manj škod v kmetijstvu.

Lovski družini in gospodu Romanu se lepo zahvaljujemo .

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA LUKOVICA

Baška grapa in po poteh prvega slovenskega filma

V mesecu maju smo se lukovski upokojenci odpeljali proti Baški grapi, 30 km dolgi dolini ob reki Bači. Najprej smo se ustavili v planinskem domu na Petrovem Brdu, kjer sta nam prijazna oskrbnika postregla s kavo in nam povedala nekaj o kraju in njegovi zgodovini. Naselje leži na 803 m visokem prevalu med Baško grapo in Selško dolino. Med obema svetovnim vojnama je tukaj potekala jugoslovansko-italijanska meja. Preval povezuje na severu 1600 m visok Slatnik in na jugu 1630 m visok Porezen. Tukaj se odcepi tudi cesta čez Soriško planino do Bohinjske Bistrice.

Pot nas je peljala naprej v Podbrdo, kjer nas je čakal lokalni vodič. To je dolgo naselje ob železniški progi Jesenice - Sežana in ob cesti, ki pripelje iz Bohinjske Bistrice in Železnikov. Obdajajo ga pobočja Porezna, Koble, Šavnika, Slatnika in Črne prsti. Nastalo je v 16. stoletju, v času južnotirolske kolonizacije. Od takrat je ostalo veliko nemških imen krajev in priimkov. Od leta 1918 do 1943 pa je bilo Podbrdo italijansko. Vodič nam je veliko povedal o gradnji 6339 m dolgega železniškega predora. Graditi so ga pričeli leta 1900, zgrajen pa je bil leta 1906. Zahtevno in težko delo je zahtevalo precej življenj. V kraju je muzej, v katerem je na ogled poselitve tega območja iz obsežne nemške kolonizacije, fotografska zbirka o gradnji predora in predstavitve časa med obema vojnama. Žal pa je bil zaprt in si ga nismo mogli ogledati. Po drugi svetovni vojni so v kraju zgradili tekstilno tovarno Bača, ki je dajala kruh večini prebivalcev. Zaprtje tovarne 2002 je prebivalstvo Baške grape zelo prizadelo.

Odpraviti smo se morali proti Koritnici, kjer je bila v kampu že pripravljena malica, čakala pa nas je tudi slikarka Stanka Golob, ki nam je pripravila delavnico izdelovanja slik iz peska. Slikarka namreč ustvarja slike iz peska različnih debelin in barv. Nabira ga po vsej Sloveniji. Ogledali smo si lahko tudi nekaj njenih prelepih slik. Iz kampa smo se z vodičko odpravili v staro Koritnico, kjer so leta 1948 pričeli snemati prvi slovenski film Na svoji zemlji. Izvedeli smo vse o snemanju in o njihovi 12 km dolgi krožni poti, ki so jo zasnovali ob 60-letnici snemanja filma, uredili pa so jo leta 2011. Je prva tematska filmska pot v Sloveniji. Zanimivo je bilo poslušati, čeprav nas je malo zeblo, saj nam vreme na tem izletu ni bilo ravno naklonjeno.

Dan smo zaključili s poznim kosilom v prijetni gostilni v Dolenji vasi v Selški dolini. Izvedeli smo veliko novega, predvsem pa smo se vsi dobro počutili v prijetni družbi.

DANICA OSOLNIK, FOTO: SILVO MASELJ

23. Šraufov spominski pohod v znamenju lepega vremena, gostoljubja in prijaznosti

V spomin na slovensko alpinistično legendo, gorskega vodnika in reševalca Staneta Belaka – Šraufa Športno društvo Krašnja že 23 let zapored organizira Šraufov spominski pohod. Pohodniki in reševalci Gorske reševalne službe Ljubljana so se na eno izmed dveh poti tradicionalno odpravili tretjo soboto v mesecu maju in ob prihodu na cilj prisluhnili kantavtorju in pesniku Adiju Smolarju.

Stane Belak – Šrauf je bil reden gost na različnih dogodkih in dolgoletni društveni prijatelj ŠD Krašnja, ki se zaradi zasutja plazu pod Malo mojstrovko leta 1995 ni več vrnil s ture Šitna glava-Mojstrovka-Vršič. »V ponos nam je privolitev in zaupanje njegove družine k temu dejanju, saj se v ŠD Krašnja ob vsaki organizaciji tega lepega spominskega dogodka zavedamo, da ga prirejamo velikemu alpinistu,« meni Marjan Štrukelj, ki društvu predseduje že 48 let.

Pohodni čevlji za spomin

Letos je spominski pohod potekal v soboto, 18. maja, in imel še eno spominsko obeležje več. V majskih dneh pred 40. leti je namreč 25-članska slovenska alpinistična odprava, med katero je bil tudi Belak, pod vodstvom Toneta Škarje v izjemno težkih in zahtevnih vremenskih pogojih prvič osvojila najvišji vrh sveta – 8844 m visoki Mount Everest. Tako kot vsa leta so se udeleženci na pohod odpravili po krajši, 16,5 km, ali daljši, 26,5 km dolgi poti s petimi oziroma šestimi kontrolnimi točkami. Na dveh postojankah so se okrepčali s čajem in sadjem ter z brezplačnim toplim obrokom na cilju. V spomin na prehojeno pot so ob prihodu na cilj tradicionalno prejeli tudi pohodni čevlji.

Pohvale s strani obiskovalcev

»Na cilju pohoda smo bili s strani številnih udeležencev ponovno pohvaljeni. Dogodek je rezultat skupnega sodelovanja vaščanov iz številnih vasi, kjer poteka spominska pot. Veseli in hvaležni smo, da prijaznosti in gostoljubja ni manjkalo prav nikjer, kar so opazili in predvsem začutili naši obiskovalci,« je z izvedbo dogodka zadovoljen Štrukelj. Za pripravo so zaslužni člani društva in krajanji, ki se dogodka prostovoljno udelejujejo, donatorji in sponzorji pa omogočajo, da je dogodek lahko izveden na tako visokem nivoju, kot so ga vajeni dolgoletni obiskovalci.

Prijetno druženje z Adijem Smolarjem

Aktivno sobotno dopoldne so pohodniki zaključili v glasbenem duhu. Organizatorji so na dogodek povabili slovenskega kantavtorja in pesnika Adija Smolarja, ki jih je navdušil s svojimi uspešnicami in popestril dogajanje v Krašnji.

LEA SMRKLJ
FOTO: ANDREJ NOVAK IN DARKO TIČ

Ekскурzija TD Sv. Vid – potepanje po dolini Soče

Sobota, 18. maj 2019, sicer nič kaj prijetna vremenska napoved, a pozitivna energija in prečudoviti »BISERI POSOČJA« so čakali vse udeležence vsakoletne ekscurzije TD Sv. Vid. Z malo zamude smo startali iz Šentvida proti Kranjski Gori, čez Predel do naše prve postojanke, Loga pod Mangartom. Tam nas je čakal naš lokalni vodič g. Vladimir, prava enciklopedija Posočja in zgodovine 1. svetovne vojne.

V Logu pod Mangartom smo si najprej ogledali največje in najbolj ohranjeno vojaško pokopališče 1. svetovne vojne ter spoznali prva zgodovinska dejstva 1. svetovne vojne in soške fronte. Pot nas je nato

vodila do Kluž, kjer stoji mogočna utrdba nad sotesko Koritnice, ena najbolj obiskanih kulturnih znamenitosti v Dolini Soče, in predstavlja pomemben spomenik obrambe pred turškimi vpadi, Napoleonovo vojsko in napadi v 1. svetovni vojni. Notranjost utrdbe razkriva bogato zgodovino, ki smo jo spremljali ob bogati razlagi vodiča. Ob utrdbi se bohoto soteska Koritnice s prečudovitimi kluškimi koriti. Globina le teh ponuja lepoto, a hkrati strah pred njihovo veličino. Tu smo imeli tudi prijeten postanek za domačo malico. Okrepčani smo se podali na ogled vojaških podzemnih rogov, kjer so tudi po več dni vojaki čakali v zasedi. Še danes dajejo neprijeten občutek, kaj šele v času vojne, ko so bile vojne razmere, polno bomb in vonja po smodniku. In nato pot v prelepo dolino Lepene in korit Soče. Nepopisna lepota, ki so jo ustvarili sončni žarki v kristalno čisti vodi globokih korit Soče, nam je jemala dih in naredila marsikatero prelepo fotografijo. Po domačem kosilu v priznani gostilni v Bovcu smo se napotili proti Žagi in se povzpeli po gozdni stezi do slapa Boka. Slap Boka slovi kot najbolj vodnat in najmogočnejši slovenski slap s skupno višino 144 m in širino 18 m ter sodi med največjastnejše slapove v Evropi. Tokrat zaradi sušnega obdobja ni bil tako bogat z vodo, pa vendar je postal del skupinske slike udeležencev ekscurzije. In na koncu še obisk Kobarida in kobariskega muzeja, ki predstavlja dediščino soške fronte v slovenskem, evropskem in svetovnem merilu. Enkratni prikazi bojevanja in življenja med vojno, eksponati, bogato fotografsko gradivo in multivizijska projekcija pripovedujejo tankočutno zgodbo težkih in krvavih dni ob reki Soči, ki sta se jih spominjala tudi slavni osebnosti Ernest Hemingway in Erwin Rommel. Vsekakor vredno ogleda.

Polni prijetnih vtisov smo se v poznih večernih urah vrnil domov.

BESEDILO IN FOTO: JERNEJA STRMŠEK TURK

24 ur hoje okoli Gradiškega jezera tokrat z dobrodelno noto

Nekoč je veljalo, da se »ob kresi dan obesi«, torej da je na kresni dan svetli del dneva najdaljši, noč pa najkrajša. Kresna dan in noč sta seveda povezana s poletnim solsticijem oziroma sončnim obratom in še danes velja, da imata prav posebno moč. S kurjenjem kresov tako ob ponovnem krajšanju dneva pomagamo soncu, s praprotnim semenom v čevlju pa razumemo govorico živali. In s kresnikom si zagotovimo 365 dni sreče, kar so za moto tudi letos vzeli organizatorji že tretjega pohoda 24 ur hoje okoli Gradiškega jezera.

In čeprav kresno noč še vedno praznujemo na predvečer 24. rožnika, je dan v resnici najdaljši že dan ali dva prej, zato je hoja »od vzhoda do vzhoda« potekala že 22. junija. Že dobre četrte ure pred sončnim vzhodom so se na parkirišču ob Gradiškem jezeru zbrali številni ljubitelji hoje, dobre družbe in dobrih del. Idejni vodja projekta in predsednik Turistično športnega društva Korenina Bogdan Capuder je namreč tokratnemu celodnevemu podvigu dodal še dobrodelno noto. Udeleženci pohoda in vsi ostali so lahko darovali po en evro na krog ali več za Društvo za pomoč osebam z motnjami v razvoju Vesele nogice. Društvo pomaga otrokom s posebnimi potrebami, ki zaradi cerebralne paralize ali drugih bolezni ne morejo hoditi, ter njihovim družinam pri kritju stroškov terapij, nakupu pripomočkov za nego in nameščanje ter premagovanju socialnih stisk.

Skoraj neverjetno je, da se je že ob 4.50 zjutraj ob jezeru zbralo okoli 250 ljudi. Če je morda kdo vendarle še napol spal, so ga gotovo prebudili zvoki Godbe Lukovica in harmonike Jureta Zajca. Za dobro jutro sta zapela Tjaša in Uroš Steklasa, zbrane pa je s spodbudnimi besedami nagovorila tudi županja mag. Olga Vrankar. S tako popotnico so pohodniki v rdečih majicah, ki jih je poklonilo podjetje Peugeot Rodex, pogumno zakorakali v prvi krog. Ta se je končal s tradicionalnim slovenskim medenim zajtrkom, za katerega je poskrbela Čebelarska zveza Slovenije. Tudi sicer so predstavniki slovenskih čebelarjev poskrbeli za pomemben del spremljevalnega programa z virtualnim čebelnjakom in degustacijo medu in tako podprli tudi svojo sodelavko Barbaro Dimc, ki je skupaj z Bogdanom glavna gonilna sila zdaj že tradicionalnega pohoda. Skupaj sta se na letošnji podvig pripravljala že več mesecev prej in drug drugemu dajala zagon.

Kljub znanemu slovenskemu pregovoru, da gre v tretje rado, je bila tretja 24-urna hoja okoli Gradiškega jezera deležna kar nekaj preprek. Če je bilo pred dvema letoma, na prvem pohodu, pohodnikom prevročje, lani na drugem jih je zeblo, so letos težave povzročali hudi nalivi, ki so na nekaterih delih pot okoli jezera naredili skoraj neprehodno. Najhuje je bilo okoli poldneva in trinajstih, ko so najbolj vztrajni pohodniki namesto po

makadamski cesti brodili po pravem potoku, ki je iz gozda prinašal blato in veje. K sreči imajo pravi rekreativci s seboj vedno tudi rezervno obleko in obutev, zato so se, ko je dež končno prenehal, preoblekli, preobuli in pogumno nadaljevali z nabiranjem krogov in kilometrov. Popoldne se je vreme zjasnilo in sonce je na dan zvalo nove pohodnike. Ti so se Bogdanu, Barbari in preostali ožji ekipi pridružili pri enem, dveh ali več krogih in jim tako vdahnili novo energijo. Okoli devete zvečer je spet začelo močno deževati in dež kar ni hotel ponehati. Rezervne suhe obleke in obutve žal ni bilo več na razpolago, tudi cesta je postajala v temi in zaradi velikih količin vode vse bolj nevarna, zato so se preostali pohodniki okoli polnoči odločili, da pohod predčasno zaključijo. Kljub temu so v skoraj dvajsetih urah tisti najbolj vzdržljivi naredili kar 18 krogov ali skoraj 76 kilometrov, kar je več dvojna dolžina ljubljanske Poti ob žici, ki velja za največjo pohodniško prireditev pri nas. Mimogrede, na prvih dveh pohodih so Barbara, Bogdan in njuni najbolje pripravljene podporniki naredili kar 23 (leta 2017) in 24 (leta 2018) krogov.

In ko smo ravno pri številkah, še tisto najbolj pomembno je treba omeniti: pohodniki so že med samo hojo za društvo Vesele nogice prispevali skupaj 544 evrov. Ko je Bogdan na družbenih omrežjih objavil to številko, se je hitro našel nekdo, ki je podaril še 166 evrov do okroglih 700. A se tu ni končalo. Oglasilo se je še kar nekaj ljudi, ki so darovali po svojih zmožnostih in do pisanja tega članka se je za otroke, ki ne morejo hoditi, in njihove družine nabralo 854 evrov.

V imenu organizatorjev tako hvala vsem darovalcem, pohodnikom, nastopajočim, skratka vsem, ki ste kakorkoli pomagali. Hvala tudi pokroviteljem: Občini Lukovica, Čebelarški zvezi Slovenije, podjetju Peugeot Rodex, Radiu Veseljak, Adriatic Slovenici in Hiši na travniku. Še posebej velik hvala gre tudi gasilcem iz Krašnje in vaščanom iz Spodnjih Prapreč za pomoč pri postavljanju in podiranju šotorov. Tega je za prireditev posodila Občina Lukovica, težje pa je bilo najti pridne roke za postavitve. A konec koncev je šotor le stal in nudil suho zavetje v vremensko res neprijetni soboti. A Bogdan in Barbara se ne predata in že načrtujeta tudi četrti pohod. Ta bo prav tako z namenom pomagati društvu Vesele nogice potekal 21. junija prihodnje leto. Zgolj v vednost, da lahko že zdaj začnete trenirati in čez slabo leto glavna organizatorja spremljate vseh 24 ur.

ANDREJA ČOKL, FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Obiskale so nas Tačke pomagačke

V sredo, 22. 5. 2019, je učenke in učence 1. c razreda Podružnične šole Krašnja obiskal terapevtski pes Fellow (dolgodlaki bernski planšar) s svojo vodnico kinologinjo go. Mojco Sajovic iz društva Tačke pomagačke, Slovenskega društva za terapijo s pomočjo psov.

Izvedeli in naučili smo se veliko novega in zanimivega o psih in njihovem življenju. Podrobno smo se poučili o pravilni skrbi in pripomočnikih za nego, mu umili in očistili zobe, se seznanili, kako ravnati ob srečanju z neznanim ali nevarnim psom ter kako se psu varno približati ter ga pobožati. Fellowa smo lahko tudi božali in krtačili po njegovem mehkem in gostem kožuščku. Pokazal nam je, kako se prikloni, zalaja, da tačko, prinese žogo, najde priboljšek in še mnogo drugih zanimivih trikov. Naše skupno druženje je bila prijetna in dragocena izkušnja ter dodana vrednost šolskemu učenju.

Najlepše se zahvaljujemo vodnici ge. Mojci Sajovic, terapevtskemu psu Fellowu in društvu Tačke pomagačke za prijetno druženje.

JASNA KLANČIŠAR, SVETOVALNA DELAVKA PŠ KRAŠNJA

Z avtobusom na izlet

V spomladanskem času so tudi mlajši otroci in vzgojiteljice iz VVE Medo dočakali prvo vožnjo z avtobusom. Skupine z otroki, stariimi od 3 do 4 leta, smo se na prvi izlet odpravile na Pastirski dan na Vače. Tam smo ob spoznavanju in božanju krastače, ježka in celo kače preživeli pestro dopoldne. Poleg tega smo tudi nahranili majhne in malo večje koze ter se preizkusili v različnih pastirskih igrah. Domov smo prišli polni novih izkušenj in še bolj povezani z naravo. Komaj smo že čakali, da nas bo avtobus čez dobrih 14 dni odpeljal še na obisk knjižnice v Domžalah. Ko je ta dan končno prišel, se je večina otrok (in vzgojiteljic) prvič peljala z dvonadstropnim avtobusom. Kakšna dogodivščina! Tudi v knjižnici smo izvedeli veliko novih stvari, predvsem kako se tam vedemo in kako ravnamo s knjigami. Zdaj, ko smo že tako veliki, se bomo na izlete z avtobusom lahko odpravili še večkrat.

BESEDELO IN FOTO: MAJA LENARČIČ

Izdelava marionete

Lutka je umetno izdelana figura, ki v večini primerov predstavlja osebo ali žival. Obstajajo številne vrste lutk, ki so uporabljene v okviru gledališča za otroke, televizijske ali filmske produkcije, kot krojaške lutke v izložbah trgovin in podobno.

Lutke so lahko premične ali nepremične. Marioneta je lutka, ki se premika z nitmi.

V 3. b smo se o marioneti pogovarjali, si pogledali pripomočke in način izdelave. Ana in Nika iz 3. b razreda sta lutko doma tudi izdelali, jo prinesli v šolo ter pokazali sošolcem in sošolkam in predstavili potek izdelave. Za izdelavo lutk, trud in zapis Ani in Niki vse čestitke in pohvale!

TINA PERGAR

MARIONETA

Pri pouku smo se pogovarjali o recikliranju odpadkov. Pri tem nam je učiteljica povedala, da lahko izdelamo prav posebno marioneto. Odločila sem se, da jo bom izdelala. Doma sem poiskala potrebne odpadne materiale in iz njih izdelala mojo prvo marioneto. Pri tem mi je pomagala tudi sestra in na koncu sva bili veseli, da sva izdelali lutko iz odpadkov.

NIKA ANDREJKA 3. B

Učiteljica nam je pri SPO povedala, da lahko naredimo marioneto. Jaz sem jo že tisti dan naredila. Uporabila sem plastenko, kinder jajček, škatlice, blago in oči.

ANA CERAR 3. B

Rafolške osnovnošolke pripravile humoristično predstavo

V soboto, 1. junija 2019, se je pet osnovnošolk iz Rafolč in Vrhovelj ojunalo in okoli 30 obiskovalcem predstavilo lastno predstavo. Idejo za predstavitev je dala Julija Jemec, ki je skupaj s Tinkaro Grošelj, Živo Hubad, Majo Jasenc in Lučko Železnik oblikovala tekst in potek predstave.

Gledalci, predvsem otroci in starši, so uživali v zabavnih skečih, v napeti kriminalki in še v plesnem zaključku. Predsednik KS Rafolče Viktor Jemec je pohvalil pogumen ustvarjalni nastop osnovnošolk in jim zaželel še več podobnih nastopov za dvig kulture v našem kraju.

BESEDILO IN FOTO: VIKTOR JEMEC

Otroci in starši so se veselo zabavali pri predstavi.

Julija Jemec, Maja Jasenc, Tinkara Grošelj, Živa Hubad in Lučka Železnik.

Predšolski otroci iz vrtca Medo v Kekčevi deželi

V ponedeljek, 20. maja, so otroci najstarejših skupin vrtca Medo obiskali Kekčevo deželo. Dan so preživeli v neokrnjeni naravi. Z Bedancem busom so se odpeljali na skrivno lokacijo, v Kekčevo deželo. Srečanje z Bedancem je že na začetku dneva otrokom pognalo strah v kosti, ki pa so ga z oponašanjem sove kar hitro pregnali. Nato jim je Kosobrin pokazal svojo kočico s toboganom. To je bilo za otroke veliko doživetje. Še bolj jih je navdušil nasmejeni in igrivi Kekec, ki je otroke skozi skrivni rov popeljal do Pehte. Ta pravi, da za vsako bolezen "ročca" raste. Pripravila je okusen čaj iz zelišč in kruh za korajžo.

Celoten izlet je bilo eno samo doživetje, ki bo otrokom zagotovo ostalo v lepem spominu.

VERONIKA HRIBAR

Doživljajski tabor v naravi za male radovedneže

Najstarejše skupine otrok iz VVE Medo smo se v prvem tednu junija odpravile na tridnevni tabor na kmetijo Zgornji Zavrtnik. Čudovito okolico smo izkoristili za aktivno preživljanje tabora v naravi. Prvi dan nas je obiskal pletar, tako smo se lahko preizkusili v pletenju košaric. Na travniku smo se srečali s pastirčkom Jernejem, ki nam je povedal kar nekaj zanimivih pravljic. Z gozdarjem smo se odpravili v gozd po gozdni učni poti. Spoznali smo tudi škrtaka, ki nam je pokazal najbolj zanimivo igralnico v gozdu. Plesali smo ljudske pleske in ker je bil ravno čas košnje, smo veselo tekali po sveže pokošeni travi.

Spoznali smo življenje na kmetiji, nismo pa pozabili na večerno druženje, zabavo v pižamah, ki je bila "pika na i" nepozabnega tabora.

Na kmetiji so nas razvajali tudi s kulinaricnimi dobrotami, tako da smo se domov vrnili vsi s kakšnim kilogramom več. Tako kot pravi naša himna: »Zdaj zapojmo vsi veselo, krasno se zabavamo, v Logarski je "lušno" biti, sem nazaj še pridemo ...«, se bomo na kmetijo še vrnili.

VERONIKA HRIBAR, MAJA LENARČIČ

Uspešno leto branja pri bralni znački v šolskem letu 2018–19

Tudi letos je za nami uspešno šolsko leto branja pri bralni znački. Kar 70 % učencev z osvojenimi bralnimi značkami – z Brda, Blagovice in s Krašnje – se je zbralo na zaključnih prireditvah po posameznih lokacijah.

Medse smo povabili zelo ustvarjalno pisateljico in vsestransko umetnico, Natašo Konc Lorenzutti, ki je bila za več svojih del nominirana ali nagrajena. Na prireditvah so jo učenci spoznali še po drugih vlogah: kot pesnico, gledališko igralko, profesorico na gimnaziji, odlično pevko in tudi kot mamo.

Zlati bralci (manjka Ana Spahić)

Predstavila je nekaj svojih del, v katere vključuje pomembne vrednote, življenjske nauke, vsakdanje družinske situacije, temo prijateljstva in druge. V programu prireditve je nastopilo tudi nekaj učencev, ki so poustvarjali njena dela in popestrili srečanje.

Zvestobo bralni znački skozi celo osnovno šolo pa je letos dokazalo 18 učencev 9. razreda. Na valeti so prejeli knjigo Oblike neba (avtor Boris A. Novak) in priznanje. V organizaciji ZPM Domžale pa so si v KD Franca Bernika v Domžalah ogledali lep in poučen film Yao. Ena od tem v filmu je tudi vračanje k svojim koreninam, ki je pomemben del življenja.

Dragi učenci, pridni bralci, iskreno vam čestitamo za osvojeni bralni trud! Še naprej se vračajte tudi k svojim knjižnim koreninam, k branju. Naj vas knjiga spremlja na vaših počitnicah, da bodo še bolj doživete!

BESEDILO IN FOTO: DANICA DOLAR

**DOMAČIM
IN TUJIM
PODJETJEM**
nudimo
celovito
podporo in
svetovanje.

PROEVENT

T: +386 (0)1 300 32 10
E: racunovodstvo@proevent.si
www.racunovodski-servis.si

- Računovodske storitve
- Davčno svetovanje
- Urejanje dovoljenj za delo, bivanje in študij
- Urejanje davčnega rezidenstva

Spot točka - vse za ustanovitev podjetja

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.

01/72 45 106
031/353 347

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Krašnje nohtov ter odstranjevanje trde kože na bolnih in zdravih nogah. Diabetiki, negujete vaša stopala?

Uspešna pomlad za domača gasilska društva

Pred začetkom poletnih počitnic je vseh pet domačih gasilskih društev aktivno preživljalo pomladne popoldneve, saj so se pripravljali na tekmovanje Gasilske zveze Lukovica. Na njem so v soboto, 18. maja, društva PGD Trojane, PGD Blagovica, PGD Krašnja, PGD Lukovica in PGD Prevoje pokazala svojo pripravljenost. Zadnjo majsko soboto so se odličnega rezultata veselili tudi pripravniki PGD Lukovica, saj so se na poligonu PGD Štangarske Poljane uvrstili na državno tekmovanje v gasilski orientaciji, ki bo potekalo septembra.

»Veseli in ponosni smo, ker smo se tekmovanja GZ Lukovica udeležili s štirimi mladinskimi oziroma pionirskimi ekipami ter dosegli prva mesta v kategorijah pionirji, pionirke in mladinci. To je rezultat našega večletnega truda, da bi nad gasilstvom navdušili najmlajše krajanje,« pojasnjuje predsednik komisije za mladino PGD Blagovica Andraž Štrukelj. Skupno je bilo na tekmovanju 27 ekip iz naše občine, ki so sodelovale na tekmovanju v gasilsko-športnih disciplinah v vseh kategorijah pod budnim očesom predsednika tekmovalnega odbora Janeza Povirka, vodje tekmovanja Janeza Klopčiča in predsednika komisije B Denisa Maslja.

Letošnje prizorišče tekmovanja v Moravčah

Čprav so svoje spretnosti poleg gasilcev GZ Lukovica na igrišču v Moravčah pokazala tudi društva iz Gasilske zveze Moravče, je šlo za dve različni tekmovanji. GZ Lukovica in GZ Moravče imata več kot desetletno utečeno prakso, da sta tekmovanji na isti lokaciji, in sicer eno leto v Črnem grabnu in drugo leto v Moravški dolini.

Rezultati GZ Lukovica po kategorijah:

- pionirji: 1. mesto PGD Blagovica pionirji 1;
- pionirke: 1. mesto PGD Blagovica pionirke;
- mladinci: 1. mesto PGD Blagovica mladinci;
- člani A: 1. mesto PGD Blagovica člani A1;
- članice A: 1. mesto PGD Trojane;
- člani B: 1. mesto PGD Blagovica člani B;
- članice B: 1. mesto PGD Lukovica;
- starejši gasilci: 1. mesto PGD Blagovica veterani.

Nasmejani pripravniki PGD Lukovica z mentorjem Matevžem Blatnikom in somentorjem Denisom Masljem

Pripravniki Jan, Aljaž in Kristian najboljši v regiji Ljubljana III

Pravico do nastopa na regijskem tekmovanju v gasilski orientaciji so imele ekipe, ki so v gasilskih zvezah, v katerih so potekala predhodna izbirna tekmovanja, dosegle prvo, drugo ali tretje mesto v vsaki kategoriji v letu 2019 ali prvo uvrščena ekipa v posamezni kategoriji, če je bilo tekmovanje organizirano samo na nivoju enega prostovoljnega gasilskega društva v okviru gasilske zveze. S strani PGD Lukovica je na regijsko tekmovanje odšlo pet ekip, med njimi dve ekipi pripravnikov (stari od 16 do 18 let) ter pionirke in pionirji (stari od 7 do 11 let) in dve ekipi PGD Prevoje, in sicer pripravnice in mladinci (stari od 12 do 16 let).

Zadnje tekmovalno leto za zmagovalno ekipo

Skupno je bilo na tekmovanju skoraj sto udeležencev iz osmih gasilskih zvez, ki so bili razvrščeni v šest različnih kategorij. Ta dan so se najbolj so razveselili rezultata pripravniki PGD Lukovica Jan Dolinšek, Aljaž Zore in Kristian Zore, saj jih bo osvojeno prvo mesto vodilo na državno tekmovanje, druga ekipa PGD Lukovica pa je zasedla odlično tretje mesto. Mentor Matevž Blatnik pojasnjuje, da so se pripravniki na tekmovanje pripravljali dvakrat tedensko, pionirji pa so imeli nekoliko več vaj.

»Kljub zahtevni progi so se tekmovalci dobro znašli in odlično opravili svoje naloge, prav tako se ni izgubila nobena ekipa, kar ni nič neobičajnega na takšnih tekmovanjih. Na tekmovalce sem ponosen in zadovoljen z uvrstitvijo, predvsem z rezultati praktičnih gasilskih vaj. Zmagovalna ekipa skupaj tekmuje že skoraj deset let in to je njihovo zadnje leto, ko lahko še tekmujejo skupaj. Na njihov odličen rezultat je vplivalo tudi kvalitetno delo v preteklosti, kljub osvojenim zmagovalnim stopničkam pa sva s somentorjem Denisom Masljem prepričana, da imamo še nekaj rezerv za državno tekmovanje,« zaključuje Blatnik.

LEA SMRKOLJ

FOTO: ARHIV PGD LUKOVICA IN PGD BLAGOVICA

Tekmovanje GZ Lukovica je letos potekalo v občini Moravče

tel: 031 816 673

IZGRADNJA SONČNE ELEKTRARNE NA KLJUČ

- ZNIŽAJTE STROŠKE ELEKTRIČNE ENERGIJE
- SUBVENCIJE EKO SKLADA

PRIPRAVA DOKUMENTACIJE, IZGRADNJA, ZAGON

ELEKTRO STRMLJAN

Roman Strmljan s.p.
Gora pri Pečah 33, 1251 Moravče
roman.strmljan@gmail.com

Boštjan Gorenc – Pižama: Ustvarjaj iz sebe. Išči. Sprašuj se.

Najmlajšim se je priljubil s prevodi serij o Kapitanu Gatniku in Gospodu Gnilcu, najstnike je prepričal s prevodi uspešnic Krive so zvezde, Čudo ter Eleanor in Park, odrasle pa je prestavil v krvavi fantazijski svet Pesmi ledu in ognja. Za prevod romana Dobra znamenja je bil leta 2012 uvrščen na častno listo IBBY Mednarodne zveze za mladinsko književnost, za svoj prvi uradno izdani prevod – Knjiga prerokb – odgovori na življenjska vprašanja – pa se pretvarja, da se ni zgodil. Z ilustratorjem Matejem de Ceccom je 2015 izdal prvi zvezek stripov o Šnofijevi družini, s katero spravljata v smeh Pilovke in Pilovce že več kot desetletje. sLOLvnski klasiki 1 so njegov solistični prvenec, s katerim se hoče prepričati v utvaro, da petnajst let videnja na internetu ni bil stran vržen čas, lahko preberemo o Boštjanu Gorencu – Pižami na Emki, spletni strani za nakup knjig. Z Boštjanom, ki je sicer tudi domačin, v širši deželi pa zelo znan tudi kot stand-up komik, smo se pogovarjali tik pred poletnimi počitnicami, pogovor pa smo posvetili – no, vsem dejavnostim, s katerimi se ukvarja. Preberite tudi, kaj sogovornik, ki se nikakor ne počuti odraslega, blizu pa mu je tudi nastopanje za dober namen, svetuje mladim, ki želijo priti do zanje razveseljujočega udejstvovanja in delovanja.

Boštjan, ste letnik 1977. Kako se počutite, ko se danes znajdete med otroki – mlad ali star?

Ponavadi me že takoj, ko jim povem datum prevoda prvega Kapitana Gatnika, gledajo, kot da sem nekdo, ki je v mladosti pasel dinosavre (smeh!). Čisto zares pa še danes nimam občutka, da sem res odrasel. Razen seveda, ko pride do nuje plačila položnic, pa do potrebe nakupa toaletnega papirja. No, pa mogoče postanem malo odrasel, ko je treba pravilno zložiti posodo v pomivalni stroj. In ko gremo na kak žur, pa ugotovim, da posledice po žuru niso več tako mile, kot so bile v mladost (smeh!).

Če vas poguglamo, hitro ugotovimo, da niste le prevajalec, ampak tudi pisec, za marsikoga pa še najbolj znan kot stand-up komik. Kaj vas najbolj veseli?

Vse. Prav vsaka moja dejavnost ima nek draž, ki me pritegne. Pri prevajanju gre sicer za poustvarjanje – pomeni, da je nekdo že opravil kreativni del, na meni pa je, da besedilo čim bolj prenesem v slovenski prostor, da bodo bralci v slovenščini imeli čim bolj podobno izkušnjo kot bralci izvornika. Tako je pogosto potrebno določen kontekst v celoti prevesti slovenskim bralcem, spet drugič se zgodi, da dobim knjigo, ki je umeščena strogo v izbran čas in prostor in v tem primeru lokaliziranje ni na mestu.

Pisanje lastnih del je zopet nekoliko drugačna izkušnja. Je pa pravzaprav tako pisanje knjige kot pisanje za stand-up podobno – gre za pisanje. Pri tem pa je velika razlika v tem, da ko je knjiga enkrat oddana, je konec, pri stand-upu pa dobiš takojšen odziv publike in lahko glede na tega razvijaš svoje delo naprej.

No, sva pa ravno včeraj (pogovarjali smo se 19. junija; op.p.) z ilustratorjem Igorjem Šinkovcem – sodelovala sva tudi pri slikanici Kaj se skriva očku v bradi – skupaj pregledovala ilustracije za otroško slikanico Frčela Prdela in ugotavljala, kako kaj prilagoditi, da bodo besedilo in ilustracije povsem usklajene; denimo, Igor je rekel, da neke živali ni tako dobro narisal dolgdlake, kot je izpadla kratkoblaka, jaz pa sem potem to upošteval tudi

v njenem opisu. Tudi pri sLOLvnskih klasikih sem nadlegoval poskusne bralce, ali se vse razume, kot sem mislil.

Kdaj pa lahko pričakujemo sLOLvnske klasike 2?

Težko rečem, ker je še urednik domala obupal nad najinim prvotno dogovorjenim rokom (smeh!).

Poletja za vas torej ne bo?

Poletja ne bo! Ne, v bistvu si bom vseeno vzel nekaj poletja, saj menim, da si je treba takole nujno vzeti nekaj časa za odklop od vsakodnevnih aktivnosti in obveznosti. Tako tudi na morje nikdar ne vzamem s seboj računalnika. In vsi lepo pridno počakajo (nasmeh).

Kaj pa spravljanje ljudi v smeh – je to naporno delo?

Je. Je pa tudi zelo hvaležno delo, sploh ko vidiš, da ti je zares uspelo. To, kar pravijo – da je oder droga –, drži. Ko na odru uspeš pri gledalcih sprožiti določena čustva, pri stand-upu je to seveda smeh, je to nepopisno. Ne delam si utvare, da zdaj sprožam pri ljudeh neko hudo katarzo, a po drugi strani se mi zdi pomembno, da publiko ne dam vsega na pladnju. S tem mislim, da jim ne želim navreči 'stvari A' in 'stvari B'; potem pa pojasniti, zakaj je povezava med njima smešna. Naj to sami naredijo. Tako imam tudi sam najraje iz drobcen trenutek tišine med šalo in nastopom smeha, ki je nujen za percepcijo in dojem vsebine povedane šale.

Kako se odločate, kateri projekt boste prevzeli – katero delo prevedli, kaj napisali, koga nasmejali, s kom sodelovali ...? Kaj so vaši glavni motivatorji za delo?

Edino pravilo, ki ga pravzaprav imam, je, da ne nastopam za politične stranke. Za občine ali kakšne javne institucije že, za same stranke pa ne. Pri stand-upu je zelo pomembno, s kom si na odru in s kom se zares ujameš. Tako smo s kolegoma Perico Jerkovičem in Gašperjem Bergantom uspeli komedijo Brade pripeljati že skoraj do stote ponovitve, ki jo pričakujemo enkrat jeseni.

Pa je mogoče reči, kje v Sloveniji je najteže in kje najlaže nasmejati ljudi?

Lokacijsko je to nemogoče določiti, bolj bi dejal, da so razlike, če gre za striktno kulturne dogodke ali korporativne prireditve. Tako se mi je enkrat zgodilo, da so me povabili na nek korporativni nastop, kjer bi moral nastopiti takoj po večerji, ko so ljudje še sedeli, pa je organizatorica pozabila priti pome pred glavni vhod in je vmes band že odigral eno plesno rundo, da nihče ni več imel namena ždeti pri miru. No, takrat sem imel med nastopom v mislih tisto mantra položnice, položnice, položnice (smeh!) ...

A po drugi strani sem imel priložnost nastopati tudi v neki vinski kleti, ki jo le občasno uporabljajo tudi za dogodke, s kamnitimi oboki in visokimi stropi, tako da je smeh 60 udeležencev zvenel, kot da bi jih bilo šeststo!

Torej se počutite svobodnega, ko pomislite na svoje delo? Delate to, kar vas veseli?

Sedaj že, medtem ko ni bilo vedno tako. Moja svoboda je ravno v tem, da si lahko dvakrat na leto privoščim dva tedna popolnega odklopa. Pa to ne pomeni nekih posebnih počitnic, gre za druženje z družino, ko ne počnem ničesar drugega. Je pa bila pot do tega naporna; pomagalo mi je tudi to, da sem se specializiral za zelo konkretna področja, kot je denimo otroška literatura in fantazija. Podobno je s stand-upom in vodenjem dogodkov, kjer imam v domeni na primer vodenje nekaterih prireditev že več let zapored in kjer tudi dobro poznajo moj slog vodenja, pa tudi same improvizacije, kar je pogosto potrebno pri kakšnih podelitvah nagrad in izrekanju nagjal – dela, ki ga običajno nimaš v scenariju. Pri tem mi zelo pride predvsem najst let gledališke improvizacije.

Če se še nekoliko vrneva h knjigam: kako ste na primer prevajali knjigo Čudo, ki govori o fantu Augustu s hudo deformacijo obraza (Čudu sta sicer sledili še Julijanova in Charlottina zgodba, ki ju je prav tako prevedel Boštjan, vse tri pa so izšle pri Založbi Ocean; op.p.)? Ste se kaj 'preselili' v fantove čevlje?

Sem, sem. Je pa bil to projekt, ki je prišel do mene, ko se mi je oglasila Nataša Detič, ko je šele začnjala s svojo Založbo Ocean in mi je res dobro predstavila celoten projekt. Tudi nasploh, ko pogledam Natašino delo, ki vključuje ne le promocijo same knjige, ampak tudi pripravo priručnika za delo na razrednih urah v osnovnih šolah, ji lahko samo čestitam. Če bi vsaka založba toliko naredila za svoje izdaje ...

Če pa odgovorim še na zastavljeno vprašanje, pa lahko povem, da je vklapljanje v like po mojem nekaj, kar pride zraven s tovrstnim delom. Pri Čudu sem se seveda prepoznal v Augustu na način, da sem tudi sam prišel v šolo kot nek zmeden prvošolček, ki mu nikakor niso bile blizu kakršnekoli strukture delovanja, ki so pač bile tam. Razviti sem moral tudi svojo taktiko, da sem se ubranil raznih težakov – pri meni je bil to humor (nasmeh).

Knjiga Čudo je pa tako po mojem mnenju res odpiralec obzorij, ki spodbuja predvsem našo empatijo in nam kaže, zakaj je dobro biti prijazen do drugih – kakršnikoli so že.

Dejal bi tudi, da so knjige nasploh spodbujevalke našega razmišljanja in s tem tudi možnosti prepoznavanja vsega, kar imamo. Tu v naši deželi nam je res lepo: imamo krasno naravo, imamo urejeno zdravstvo, šolstvo, varni smo. Splošno jadikovanje je res pogosto povsem neupravičeno.

Kakšne so sicer vaše izkušnje z mladimi in njihovo bralno kulturo?

Sam sem v okviru bralne značke letos obiskal 56 osnovnih šol v Sloveniji, pa tudi v tujini, kjer so slovenske manjšine, in moje spoznanje je, da mladi zelo veliko berejo, res pa pride do nekega zasuka v času pubertete, ko se je pač treba upirati (nasmeh).

Bi pa dejal, da po mojem tisti, ki veliko bere in bere različne knjige, res ne more biti slab človek. Namreč, knjige nam odpirajo obzorja in nam kažejo, da je izza našega malega vrtička še cela plejada razmišljanj in osebnosti. In ko se zgodi, da naletimo na nekoga, ki je drugačen od nas – bodisi da prihaja iz kraja tisoč kilometrov južneje od nas, bodisi je drugačne polti ali pa je le obkrožil drugo izbiro na volilnem lističu – , se ga ne ustrašimo in smo sposobni ohraniti čisto normalen nivo komunikacije z njim. Ostanemo človeški.

Pa bi dejali, da so knjige kaj ogrožene z digitalizacijo?

Ah ne. Knjige so že pred ne vem koliko leti pokopavali, pa so še vedno z nami. Knjige so namreč še vedno najboljši medij, kako publiko podatati globinske občutke in razumevanje, ki jih zahtevajo zgodbe. Seveda imamo tudi zelo dobre filme in celo računalniške igre, ki nam prav tako dajejo širino. Pa vendar verjamem, da prav s knjigami pridemo do tega, da smo sposobni ločiti zrnje od plev.

Ali Slovenci po vašem mnenju dovolj spoštujejo knjige, da smo pripravljene za dostojno plačati?

Slovenci tako spoštujejo knjige, da jih častimo prav po božje – naj bodo tam na policah, mi pa se jim smehljamo, ko gremo hitro mimo (smeh!). Ne, čisto resno pa menim, da je del odgovornosti tudi na določenih založbah, ki v določeni meri tudi hitijo s ponudbo na trg, posledično pa so prevodi in jezik v knjigah slabi. To je še kako pomembno, sploh za tiste, ki preberejo le tiste tri knjige med poletjem na plaži – torej so edine tri knjige, ki jih takšni neredni bralci v letu preberejo, slabe. Dajmo vendarle poskrbeti, da bo jezik v knjigah, kot se šika!

No, in kaj bi potemtako bralcem Rokovnjača priporočili za poletno branje?

(Smeh!) No, naučil sem se, da sam v zares aktivnem obdobju, ko imam ogromno dela, ne smem posegati po zahtevnejših knjigah. Decembra predlani mi tako ni uspelo prebrati sicer odlične knjige Mojce Kumerdej Kronosova žetev, tako da si sam med poletjem izbiram težjo literaturo, za katero takrat tudi premorem dovolj zbranosti.

Sicer pa imamo trenutno na slovenskem trgu precej zelo dobrih kriminalk, začeni s Pogodbo Mojce Širok in Leninovim parkom Tadeja Goloba, meni ljub avtor je tudi Borut Golob, katerega nujno branje je Smreka bukev lipa križ, domačijska povest z motorno žago, odlična pa je tudi njegov roman Pes je mrtev.

Mlajšim pa bi zagotovo priporočil zelo hudomušne pa tudi poučne Pesmi iz galerije Andreja Rozmana Roze, poleg tega pa še serijo Trio Golaznikus Andreja E. Skubica, Zalo Zgago Janje Vidmar in Kaj sploh je to? Tine Bilban.

Je najstnik Boštjan preživel svoje poletne počitnice ob knjigah?

Seveda! Spomnim se, da sem v nekem obdobju s seboj vlačil Štoparski vo-dnik po galaksiji (knjiga Douglasa Adamsa iz leta 1979; op.p.), sicer pa sem v kampih na morju redno zahajal v trafike po stripe Alan Ford.

Še za konec: kaj bi svetovali mladim, ki se še odločajo o svoji karierni poti, kako priti do veselja pri delu, kar je vam torej uspelo?

Predvsem bi dejal, naj počnejo stvari, ki jih veselijo. Naj raziskujejo in iščejo, kaj je sploh to, kar jih veseli. Naj se preizkušajo v tem, četudi kopirajo vzornike. Čez čas bodo že razvili svojo identiteto, ki bo nadomestila kopiranje. To je, če govorim o kreativnih projektih, v kakršnih sem sam. Če pa jih zanima tehnika, naj se seveda udeležujejo dogodkov na tistem področju. Skratka: če želiš pisati, beri, če želiš slikati, glej slike, če želiš uspeti v filmu, glej filme! Pa tudi vprašaj se, zakaj ti je nekaj všeč, analiziraj in delaj na tem.

Boštjan, hvala za ta pogovor, vidimo pa se v soboto, 7. septembra, ko boste na Trojanah najmlajše zabavali skozi pravljice!

ALENKA LENA KLOPČIČ

FOTO: MOJCA GORENC IN OSEBNI ARHIV

OSNOVNA ŠOLA JANKA KERSNIKA BRDO

VABILO

Dragi bodoči prvošolci in prvošolke ter spoštovani starši!

S hitrimi koraki se približuje dan, ko boste prvošolci prvič prestopili šolski prag in sedli v šolske klopi. Ker je prvi šolski dan nekaj posebnega in želimo, da vam ostane v lepem spominu, **vas 2. septembra 2019, ob 10.00 vabimo na sprejem v Sončno dvorano Lukovica**, kjer vas bodo pozdravili gospa ravnateljica, gospa županja in predsednik sveta staršev ter učenci PŠ Blagovica, ki so za vas pripravili igrice. Po končani prireditvi sledi še kratko druženje na posameznih lokacijah – v prostorih PŠ Blagovica, PŠ Krašnja in Vrtca Medo, kjer se boste поблиže spoznali z učiteljicami in sošolci ter si ogledali razrede. Vašega prihoda se že veselimo!

Z lepimi pozdravi do skorajšnjega snidenja.

RAVNATELJICA DR. ANJA PODLESNIK FETIH
Z UČITELJI IN UČENCI OŠ JANKA KERSNIKA BRDO

Dario Vesel, predsednik HK Prevoje: Za uspešno prihodnost prevojskega hokeja se ni za bati!

Članska ekipa Hokejskega kluba Prevoje je letošnjo tekmovalno sezono ponovno zaključila med najboljšimi in-line hokejskimi klubi v državi. Vrhunski pogoji za trening v RCU Lukovica, konstantna forma igralcev, odnos do športa in kluba ter taktike glavnega trenerja Zmaga Berleca so formula, na katero stavijo prevojski hokejisti. Za njimi ne zaostajajo niti najmlajše selekcije niti izkušeni veterani oziroma tisti, ki so v prevojski hokej vključeni že od samega začetka. O uspehih po 50. jubileju smo se pogovarjali s predsednikom HK Prevoje Dariom Veselom.

Mlajša selekcija U11

Vaša zadnja članska akcija pred zaključkom sezone je bila udeležba na mednarodnem turnirju v Dolenjskih Toplicah. Kakšen je bil končni rezultat?

V Dolenjskih Toplicah se je letos odvijal že 23. mednarodni turnir, na katerem nastopamo že 11. leto zapored, vendar letošnjega zagotovo ne bomo pozabili. Vsako leto se prvi junijski vikend zbere ogromno hokejskih obrazov vseh selekcij. Z naše strani smo letos prvič nastopili z dvema ekipama, in sicer Prevoje Mladi in Prevoje Stari. Po sedmih letih in prav toliko zaporednih finalih ali osvojenih drugih mestih je bil letošnji turnir resnično izjemen. V poznih urah je naši ekipi Prevoje Mladi uspelo osvojiti prvo mesto, druga ekipa pa se je uvrstila na sedmo mesto. Z dvignjenim pokalom smo zaključili dan, naslednji dan pa sta zlato priigrali še selekciji U9 in U11, v ekipah U7, U13 in U17 pa so se veselili srebrnih odličij.

Tudi v tekmovalnem delu ste zaključili sezono v samem vrhu slovenskega in-line hokeja.

Tako je. Po desetih intenzivnih mesecih in 18 odigranih kolih smo svoje nastope v rednem delu 1. lige in-line hokeja zaključili na odličnem 2. mestu ter v izločilnih bojih končnice zasedli končno 3. mesto v državi.

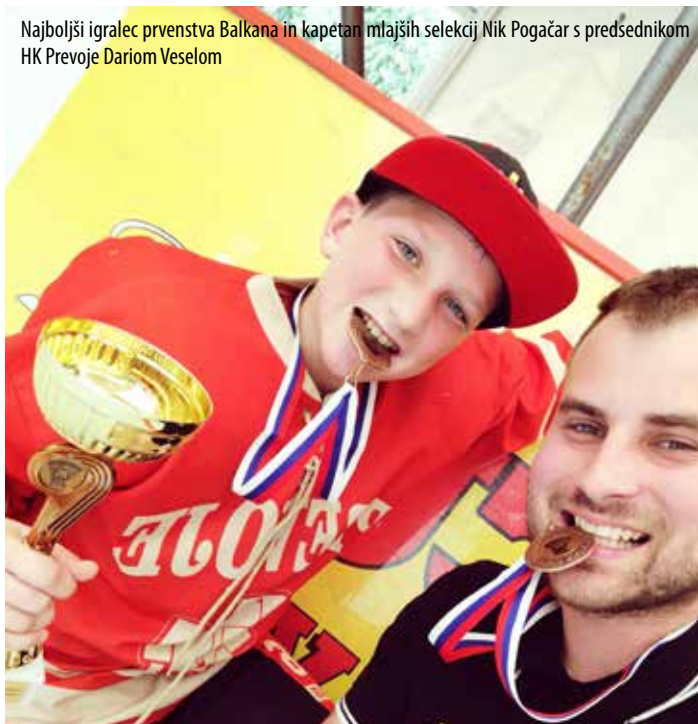

Zmagovalci mednarodnega turnirja Dolenjske toplice

Sezono je popestril tudi polfinalni obračun, kjer sta zaigrali obe domači ekipi, in sicer HK Prevoje in ekipa RCU Jesenice?

Polfinalni obračun je potekal v nabitopolni dvorani med domačima ekipama, gre namreč za ekipi, ki sta sestavljeni iz članov HK Prevoje. Ekipa se RCU Jesenice imenuje zato, ker so bili poleg domačih fantov tudi hokejisti iz Gorenjske – Jesenic, vodenje financ ekipe pa je prevzel Bernard Urbanija. Fantje obeh ekip se dobro poznajo in razumejo, obenem pa je bilo precej pričakovano, da bo pred napeto končnico vladalo intenzivnejše vzdušje. Mlajši člani imajo manj izkušenj s tovrstnimi tekmami, zato so pri marsikomu v ospredje stopila čustva, seveda vse v želji, da bi se uvrstili naprej. Žal se niso uresničile naše želje, da bi se ekipi srečali šele v finalu, ampak se je to zgodilo tik pred. V finale so napredovali izkušenejši igralci. Za prvo mesto v državi sta se pomerili ekipi RCU Jesenice in Dinamiti iz Horjula. V tretji tekmi finala so zaslužno zmagali in postali državni prvaki, za kar jim čestitamo, naši mlajši člani pa so slavili zmago nad Masters team Slovenija, ki jo sestavljajo nekdanji igralci hokeja na ledu, in se veselili bronastega odličja v državi.

Najboljši igralec prvenstva Balkana in kapetan mlajših selekcij Nik Pogačar s predsednikom HK Prevoje Dariom Veselom

Veterani so poleg selekcij U7, U9, U11, U13, U17 in dveh članskih ekip najstarejši in najbolj izkušeni igralci, obenem pa tudi edini, ki igrajo na ledenih ploskvah. Kakšna je bila njihova sezona?

Za veterani je uspešna sezona, saj so že v mesecu marcu zaključili svoje nastope na ledenih ploskvah v Domžalah in Kranju. Do septembra bodo morali počakati na led, običajno ga imajo najprej v Kranju, vezano na minulo sezono pa je za njimi uspešno gostovanje na mednarodnih turnirjih po območju držav nekdanje Jugoslavije. Prepričan sem, da že komaj čakajo novo sezono, ob tej priložnosti pa bi pohvalil njihov doprinos h klubu, saj so nekateri z nami že od samih začetkov prevojske hokejske pravlje.

Predsedniško funkcijo ste pred šestimi leti nasledili od predhodnikov Vincenca Dragarja in Boštjana Tekavca. Leto je prineslo odločitve, da se je Dragar poslovil z vodilnih funkcij v klubu. Ali to pomeni, da odhaja iz kluba?

Ne, Vinko se je poslovil le od vodilnih funkcij zaradi sprememb v zasebnem življenju. Kot vemo, so spremembe edina stalnica v našem življenju in odločitve je treba spoštovati. Vem, da mu je lažje, ker mi je pred šestimi leti predal odgovorno funkcijo in delo, sam pa sem se zelo veliko naučil od njega. Za doprinos h klubu smo Vinku izjemno hvaležni in bi se mu želeli ob tej priložnosti ponovno zahvaliti. Poleg Bernarda Urbanija je zaslužen, da je naš klub leta 1995 ponovno oživel in posledično smo dosegali ter še dosegamo odlične rezultate. Vinko je med seboj povezal vse selekcije, doživel klubske vzpone in padce, samo v zadnjih šestih letih pa je bila članska ekipa štirikrat uvrščena na tretje mesto v 1. ligi in enkrat slavila naslov prvakov v 2. ligi.

Nasmejani udeleženci prvega poletnega kampa HK Prevoje

Vodenje kluba torej nadaljujete osredotočeni na cilje in s pozitivnim pogledom v prihodnost?

Na mestu predsednika HK Prevoje ostajam, dokler se ne pojavi nekdo z boljšo vizijo in popolno predanostjo klubu. Seveda se v vsaki večji družbi najde pogumnež, ki ti ne privoščil uspeha, vidi samo napake, želi izničiti dosedanje vloženo delo in spodrezati krila, vendar me ne skrbi, dokler moje delo uživa podporo in zaupanje skoraj večine članov. Skupno nas je 166, ekipe pa vodimo skupaj z že omenjenim Zmagom Berlecem ter Matijo Galetom in Nacem Sovcem. Število članov se iz sezone v sezono veča, kar nam pove, da delamo prav. Največ članov prihaja iz naše občine, so pa med nami tudi občani Moravč, Domžal, Mengša, Kamnika, Ljubljane, Vrhnike, Jesenic ... V prihajajoči sezoni se nam bodo pridružili tudi trije hokejisti iz Velenja. Prevojski hokejski zemljevid je velik in tudi to nas navdaja s ponosom.

Prvaki državnega in-line prvenstva ekipa RCU Jesenice z Vincencem Dragarjem

Veliko truda namenjate članom mlajših selekcij, ki prav tako dosegajo vrhunske rezultate?

V HK Prevoje še posebno namenjamo pozornost, čas in trud našim najmlajšim. V letošnji sezoni smo bili z mlajšimi selekcijami uspešni na

vseh sedmih turnirjih mešanih ekip po Sloveniji. Na njih otroci pridobivajo dodatne izkušnje, saj se pomešajo z vrstniki iz drugih klubov in imajo na klopi drugega trenerja, kar še dodatno razširi pojem športnega sveta in-line hokeja. Pri otrocih podpiramo dejstvo, da ni važen rezultat, temveč je pomembno, da vsiokusijo strast treningov, tekem, napetih in manj napetih trenutkov. Spodbujamo druženje in usmerjanje v šport ter posameznikovo fair-play sodelovanje na vseh področjih.

Poleg državnega prvenstva tudi mlajše selekcije nastopajo na Balkanu?

Kot edini klub v Sloveniji smo nastopili v vseh selekcijah državnega prvenstva in v prav vseh osvojili bronasta odličja. Najbolj pa vsekakor odmeva osvojitve mesta prvaka v hrvaški ligi, saj je selekcija U11 skozi celotno sezono z zmagami proti ekipam iz Balkana nabirala točke in osvojila prvo mesto. Obenem navdaja celotni klub z zadovoljstvom, da je nagrado za najboljšega strelca prvenstva dobil naš mladi junak Nik Pogačar. Odlični so bili tudi v selekciji U13, ki so v »Balkanskih borbah« na koncu osvojili tretje mesto. Iskrene čestitke tudi trenerskemu delu in seveda mladim hokejistom za šampionski pristop k hokeju v prevojskih dresih. Za uspešno prihodnost prevojskega hokeja se ni za bati!

Prva ekipa Hokejskega kluba Prevoje z osvojenim bronastim odličjem

Junija ste prvič organizirali in izvedli tudi hokejski kamp za otroke. Kakšni so vtisi po zaključku?

Za organizacijo hokejskega kampa za mlajše selekcije smo se odločili z namenom, da bi se še bolj povezali in se s trenerji resnično posvetili našim najmlajšim igralcem. Udeležilo se ga je kar 28 otrok, v šotorih pa smo bili tri dni nastanjeni na jasi za nogometnim igriščem ob RCU Lukovica. Minil je v znamenju hokeja, družabnih iger, prepevanja ob zvokih harmonike, ob koncu druženja pa smo izvedli zaključni piknik, na katerem smo bili zbrani trenerji skupaj z otroki in njihovimi starši. V veselem vzdušju smo se poslovili od napore in obenem lepe sezone. Zahvala gre tudi Bernardu in Andreji Urbanija za urejeno naravo in gostoljubje ob našem prvem kampu ter Nacetu Sovcu, Maticu in Mariji Gale za doprinos pri odlični izvedbi. Opremo bomo sedaj za dober mesec postavili v kot in se morda tudi s kakšnim morskim oddihom pripravili na novo sezono.

Uradno se vaša naslednja sezona 2019/2020 začneja s 1. septembrom. Ali se vam lahko pridružijo novi člani?

Naša vrata so odprta za vse nove mlade hokejiste med 6. in 13. letom. Vpis v hokejsko šolo in vse informacije pa so dostopne preko strani Hokejski klub Prevoje na družbenem omrežju Facebook. In-line hokej je tako stroškovno kot tudi časovno dostopen staršem in številnim nadobudnim igralcem. Ti trenirajo 2- do 3-krat tedensko in se ob vikendih udeležujejo tekem. Veseli smo, ker aktivno spodbujamo mlade, da se gibajo, zabavajo, spoznavajo svet športa, se razvijajo in pridobivajo dragocene izkušnje. Veseli bomo novih članov, v imenu upravnega odbora kluba pa vsem našim igralcem, staršem in bralcem Rokovnjača želim lepe, uspešne, srečne in tudi malo nagajive šolske počitnice ter sproščen poletni oddih.

Jure Osolin tretji na Balkanu

Po odlični lanski sezoni v športnem ribolovu – muharjenju, katero je Jure končal z osvojitvijo državnega prvaka v posamezni konkurenci in z osvojenim 10. mestom posamezno na svetovnem prvenstvu v Italiji, je letos v začetku junija sledil nov odmeven rezultat. Na 10. mednarodnem prvenstvu RAJP, ki ga je tokrat v družbi Šempetra gostilo Mozirje, je Jure osvojil tretje mesto posamezno. Gre za tekmovanje s področja nekdanje Jugoslavije oziroma iz vseh držav jadransko-donavskega porečja; letos so se tekmovanja pri nas udeležili klubi iz osmih držav in gre za drugo najmočnejše tekmovanje v muharjenju v Evropi, po moči takoj za evropskim prvenstvom. Če mu je še lani na tekmovanju v Srbiji le nekaj centimetrov odneslo željeno posamezno medaljo (v ekipni konkurenci – Jure tekmuje za ekipo RD Bled – so bili letos nepremagljivi že tretjič v zadnjih štirih letih, še enkrat pa so bili drugi, s tem da so tokrat slavili z rekordno prednostjo), pa mu je bila letos sreča nekoliko bolj naklonjena, saj je prav z zadnjo ujeto ribo nekaj minut pred koncem tekmovanja prehitel sotekmovalca iz ekipe in dobil tudi željeni posamezni pokal. Zmagal je dr. Miroslav Žaberl, domačin iz Šempetra in tudi predsednik Ribiške zveze Slovenije, ki je poznavanje domačega terena odlično izkoristil in se veselil lepega mednarodnega rezultata. Reki Savinja in Dreta sta za tekmovanje kljub vročemu vremenu ponudili skoraj idealne pogoje, tudi ostali tekmovalci iz Slovenije pa so dokazali, da po kakovosti sodijo blizu vrha evropskega oziroma svetovnega muharjenja in upravičeno tudi lahko pričakujemo premierno medaljo iz svetovnega prvenstva, na katerem pa letos zaradi velike oddaljenosti (Avstralija) in temu primernih stroškov Slovenije ne bo. Morda pa v prihodnjih letih, ko bo prvenstvo zopet v Evropi, z Juretom kot enim izmed temeljev reprezentance. Bodo pa v prvem tednu v juliju nastopili Slovenci tudi z Juretom na Evropskem prvenstvu, ki bo v Črni Gori.

Iz Tuhinjske doline kar 88 strelav na Črni graben

Tokratni 12-urni nogometni turnir v Lasenem za prehodni pokal v 12-urnem nogometu je na dan, ko so bile v večernem času oči nogometnih navdušencev usmerjene v televizijske ekrane, številne ljubitelje nogometa na lokalni ravni privabil v Laseno. Tu so se namreč na turnirju pomerile ekipe Črnega grabna in Tuhinjske doline.

Preden se je večerni spektakel pričel, so za Črni graben zaigrale ekipe Antimon, ŠD Blagovica, ŠKD Bregar Trnjava in ŠD Prevoje. Za nasprotnike iz Tuhinjske doline, ki so tokrat morali priznati premoč sosednje doline, so zaigrali Laseno team, ŠD Šmartno, ŠD Tuhinj1 in ŠD Tuhinj 2. Koliko je bilo skupaj strelav na gol ene ali druge ekipe ne vemo, ker jih zaradi številnih napadov niti nismo mogli prešteti, vemo pa, da je bil re-

zultat 88-127 za Črni graben, ki je tako prejemnik prehodnega pokala. A tudi prek 200 golov ni malo za dvanajst ur nogometa. Na športnem igrišču v Lasenem, ki leži v najmanjši kamniški krajevni skupnosti KS Pšajnovica, se vedno kaj dogaja in tudi 12-urni nogometni turnir med ekipami Tuhinjske doline in Črnega grabna ni zadnji, saj poraženci prihodnje leto napovedujejo zagrizen boj za zmago in osvojitvijo prehodnega pokala. Maratonsko nogometno tekmo je s precej truda in ob veliki pomoči krajanov organiziral Srečo Dacar.

Letos je na dobro organiziranem turnirju igralo 51 nogometašev, v prihodnjem letu pa bodo veseli tudi večjega števila navijačev iz obeh dolin.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Moto slalom v Lukovici

Prizadevni člani in članice AMD Lukovica so ponovno pripravili zanimivo tekmovanje v moto slalomu za pokal Avto Kveder na prostorih Avtomehanike Kveder v Lukovici. Vreme je bilo v soboto, 15. junija, ravno pravi za tekmovalce, ki so se pomerili v moto slalomu. V želji, da se mladi in manj mladi motoristi seznanijo z vožnjo med stožci in s tem bolje obvladajo motor ter si posledično zagotovijo tudi večjo varnost, so želeli k sodelovanju privabiti čim več motoristov vseh starostnih skupin in moči motorjev. Na tokratno tekmovanje v moto slalomu za pokal Avto Kveder so v večjem številu prišli tekmovalci iz sosednje Hrvaške, kar je dalo tekmam še poseben čar, naših pa žal takšna oblika izobraževanja in druženja ne zanima. Zavoj levo, zavoj desno, osmica in še kaj, in to ne le enkrat, ampak večkrat in na dan, pa so prišli pravi rezultati in tudi zmagovalci. Tokrat so nam sicer sosedje odnesli kar nekaj prvih

se poznajo že desetletja, in da je zelo vesel, da se bo to sodelovanje nadaljevalo.

Pohvala gre članom društva, ki so se odzvali, čeprav je bilo delovno popoldne, in pa igralcem za prikazano dopadljivo igro.

TONE HAJJANIČ

Srečanje nogometnih ekip Zlato polje – Prodnik

Dolgoletno nogometno tradicijo in druženja z ekipo komunalnega podjetja PRODNIK, oddelek vodovod iz Domžal, bomo nadaljevali tudi v prihodnje, to je bila obojestranska želja ob nedavnem srečanju in nogometni tekmi sredi meseca maja v Zlatem Polju.

Priložnostno sem pobrskal po arhivu in se ustavil ob zapisku, ki je nastal dne 30. 7. 2003 – lepo vreme, 27°C, prvo nogometno srečanje z ekipo podjetja Prodnik – torej šestnajsto leto sodelovanja. V preteklosti je bilo v tej delavni organizaciji zaposlenih kar nekaj Zlatopoljcev. Zadnja leta sta koordinatorja Viktor in Milan Pogačar, ki skrbita, da je za takšno druženje vse poskrbljeno. Tudi tokrat je bilo tako. Po končani tekmi smo se imeli zares lepo, vsemu temu pa je pripomoglo tudi lepo vreme. Za nekaj mnenj o druženju sem povprašal tudi njihove navijače. Aleš Stražar, vodja sektorja, je povedal, da je to zanj popestritev lepega popoldneva ob zaključku tedna. Roko Lukaček, vodovodar, je kratko komentiral: »Uživam v dobri družbi.« Sodnik in tehnični delegat Brane Jeraj, ki je tudi tokrat korektno sodil tekmo, pa je dejal, da pozdravlja takšna prijateljska športna druženja ekip, ki

me, a kaj zato, saj bo še kar nekaj priložnosti, da se zmage vrnejo v domače kraje. In kdo je bil kdo tokrat? Najmlajša tekmovalka je bila Zoja Rot, ki je bila od najstarejšega tekmovalca Jožeta Cerarja mlajša kar 57 let. Tako najmlajša kot najstarejši tekmovalec sta prejela pokale za sodelovanje. Sicer so pokale prejeli še Danijel Cerar v kategoriji otroci, skupaj z Zojo Rot; Miha Mahkota, Iztok Gostič in Igor Majhenič v kategoriji A do 50 ccm; Franko Uljanič, Sanjin Puž in Sani Hlanuda v kategoriji B do 350 ccm; Vedran Kukurin, Franko Uljanič in Jože Cerar v kategoriji C nad 350 ccm; Franko Uljanič, Vedran Kukurin in Gašper Mahkota v kategoriji D motokros, enduro in trial motorji. Tako kot samo tekmovanje je bila zanimiva še predstavitev motorjev Triumph, ki so bili pripravljene za testne vožnje in so jih tekmovalci med tem, ko so imeli čas, lahko tudi preizkusili. A ne le oni, tudi ostali obiskovalci prireditve, ki so si obenem vzeli še čas za pogovor o novostih na motorjih Triumph, tako glede varnosti kakor vožnje. Po podelitvi pokalov najboljšim je že tekla beseda o tem, kdaj se ponovno srečajo.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERSEK

Počitniški pozdrav

SDS

Na nedavnih evropskih volitvah je naša stranka, skupaj s SLS, prepričljivo zmagala in osvojila tri mandate evropskih poslancev. Vsem občankam in občanom, ki ste obkrožili našo skupno listo, se iskreno zahvaljujemo za zaupanje. Za razliko od nekaterih ostalih, bodo interesi Slovenije in slovenskega naroda, s prisotnostjo poslancev SDS v Bruslju, kot vselej, tudi tokrat dosledno in srčno zastopani. Nedavno smo praznovali največji praznik naše domovine, dan državnosti. Žalosti nas, da vam, spoštovane občanke in občani, ob tej priložnosti nismo mogli spodobno čestitati. Glasilo Rokovnjač je doslej običajno v svoji junijski izdaji izšlo okoli omenjenega praznika, tokrat pa šele v mesecu juliju. Uredništvo bi definitivno moralo imeti toliko posluha oziroma državljanske zavesti, da se izidi posameznih števil prilagajajo tako pomembnim datumom, kot je rojstni dan naše domovine Slovenije. Zato letos protestno ne objavljamo naše načrtovane čestitke, z upanjem, da prihodnje leto temu ne bo več tako. Domnevamo, da je razlog datumu izida tudi ta, da sta bila konec junija v občini dva dogodka, zaradi katerih so iz marketingov razlogov aktualnih oblastnikov »počakali« na mesec julij. Prvi je otvoritev Sončne dvorane na Brdu, ki se je kljub vsebinsko kvalitetni predstavi nastopajočih in prisotnosti predsednika države, sprevrgel v farso. Predvsem iz razloga, da med povabljenimi ni bilo bivšega župana, daleč najzaslužnejšega za to veliko pridobitev. Celó ukazano naj bi bilo s strani aktualne oblasti, da se ga ne sme vabiti!? Poleg tega je brez uradnega vabila ostal tudi brdski župnik, ki smo ga lahko opazili sedečega daleč zadaj v dvorani. Navadno je tudi, da so otroci, ki niso prisostvovali proslavi, v šolo

morali prinesiti opravičila staršev. Pristop, ki nas žalosti in kateri nas bolj spominja na severnokorejski, kot pa na normalen demokratičen režim. Druga zadeva, za katero domnevamo, da ji je podrejen pozen izid aktualne številke, pa je 24 ur hoje okoli Gradiškega jezera, kjer kljub humanitarni noti dogodka, kar pozdravljamo, vse skupaj deluje bolj kot samopromocija organizatorja, svetnika iz županjske liste ter obenem predsednika Odbora za družbene in društvene dejavnosti, Bogdana Capudra. V OO SDS Lukovica nismo in nikoli ne bomo tiho ob krivicah in ostalih negativnih pojavih, ki so se v okviru aktualne občinske oblasti tako krepko razbohotili v zadnjem obdobju. Zato, ker nam je mar za vas, občanke in občani, ker nam je mar za občino Lukovico, ker nam je mar za Slovenijo! Naša svetnica in predsednica občinskega odbora, Marjetka Vrbnjak je garancija, da se nepravilnosti v občini Lukovica ne bodo »pometale pod preprogo«. V SDS smo tu zaradi vas, ljudi! Zato, če imate kakršnokoli težavo, katero bi lahko prek naše svetnice, skozi njen angažma rešili v občinskem svetu, se občanke in občani lahko vedno obrnete nanjo. Pišete ji lahko na elektronski naslov marjetka.vrbnjak@gmail.com. Z veseljem vam bo prisluhnila, svetovala in se maksimalno angažirala pri reševanju vaših perečih zadev. Prijazno pa vas vse skupaj tudi vabimo k spremljanju in sodelovanju na naši facebook strani »OO SDS Lukovica«. Šolarjem in pedagoškim delavcem iskreno čestitamo ob zaključku šolskega leta, za vse uspehe, katere ste dosegli s svojo prizadevnostjo in medsebojnim sodelovanjem. Dragi otroci, naj bodo vaše zaslužene počitnice brezskrbne, lepo doživete ter polne dogodivščin, smeha in veselja! Vsem vam, spoštovane občanke in občani, pa prav tako želimo prijetne ter sproščujoče poletne dopustniške dni.

OO SDS LUKOVICA

Zdravica domovini

N.Si

Slovenci smo si priborili svojo samostojno državo pred osemindajsetimi leti, na pragu visokega poletja, ob samem kresu, ko si noč podaja roke z jutrom. To je bil trenutek najvišjega vzpona, ko smo vstopili v novo zgodovino slovenske države z demokratično ureditvijo. Uresničili smo tisočletne sanje in na temeljih Karantanije, Brižinskih spomenikov in programa Zedinjene Slovenije ponosno vstopili v nov čas, v evropsko civilizacijo in njen duhovni okvir.

Danes se spremembe vrstijo z vrtoglavo naglico in včasih se zdi, da se izgublamo v poplavi "vrednot", ki hromijo slovenski jezik in nam jemljejo našo prepoznavnost. Slovenci v svetu ne bomo izginili, če bomo gradili svojo kulturo iz naših korenin in ohranili slovensko besedo. Kdor ne spoštuje se sam, podlaga je tujčevi peti, je povedal že naš Koseski v prejšnjem stoletju. Vse večja je nevarnost, da se naša narodna zavest izgubi, če nam lastna materinščina ne bo večja vrednota. Če ne bomo cenili naših novih državnih praznikov

in izobežali slovenskih zastav. Če ne bomo svojih otrok vzgajali in domovinskem in državljanskem duhu. Če ne bomo cenili temeljev naše istovetnosti in duhovnega razvoja, ki so nam jih dali velikani našega naroda.

Na svetu je veliko narodov, ki o lastni državi lahko le sanjajo. Imejmo jo radi in jo varujmo s svojim poštenjem in narodno zavednostjo. Ne smemo se nemočno prepuščati prehodnemu toku časa. Čas bo takšen, kakršnega bomo ustvarili ljudje. Mnogo je dobrega, pozitivnega. Počasi se izloča dobro zrnje. Zato nazdravimo svoji domovini in delajmo zanj po najboljših močeh, da nam bo vse bolj postajala MATI.

Smo enakopravni člani evropske družine; v Evropskem parlamentu naš glas predstavlja osem poslancev, ki smo jim konec meseca maja zaupali to odgovorno nalogo. Ni vseeno, kdo so ti ljudje in ni vseeno, kako bodo zagovarjali interese naše države. V Novi Sloveniji smo ponosni, da ste, spoštovani občani, veliko glasov namenili naši poslanki Ljudmili Novak, ki bo v EP zastavonoša slovenstva. HVALA.

MOJCA STOSCHITZKY

Imate s sabo res vse?

Turistično zavarovanje

Do 20%
popusta pri
sklenitvi
preko spleta.

triglav.si

triglav

Na podlagi 6. člena Pravilnika o dodelitvi nepovratnih finančnih sredstev za namen nakupa in vgradnje malih komunalnih čistilnih naprav v občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/2015) Občina Lukovica objavlja:

JAVNI RAZPIS

Za dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za namen nakupa in vgradnje malih komunalnih čistilnih naprav v občini Lukovica v letu 2019

I. PREDMET JAVNEGA RAZPISA

Predmet javnega razpisa je sofinanciranje nakupa in vgradnje malih (individualnih ali skupinskih) čistilnih naprav za čiščenje komunalne odpadne vode, zmožljivosti čiščenja do 50 populacijskih enot (PE) na območju občine Lukovica. Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 88/11, 8/12, 108/13 in 98/15) določa zahteve odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode, ki morajo biti izpolnjene pri opravljanju storitev obvezne lokalne javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode. Pravilnik o dodelitvi nepovratnih finančnih sredstev za namen nakupa in vgradnje malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica št. 5, l. 2015, str. 274) določa postopek za dodelitev sredstev, zagotovljenih v proračunu Občine Lukovica.

II. RAZPISNI POGOJI ZA DODELITEV FINANČNIH SREDSTEV

A) SPLOŠNI POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

1. Na razpis se lahko prijavijo fizične osebe s stalnim prebivališčem v Občini Lukovica in dokazili o načrtovani gradnji objekta za čiščenje komunalne odpadne vode, skladno s pogoji javnega razpisa.
2. Občina Lukovica bo sofinancirala vloge skladno s Pravilnikom o dodelitvi nepovratnih finančnih sredstev za namen nakupa in vgradnje malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/2015). Sredstva so zagotovljena v proračunu Občine Lukovica za leto 2019 v višini do 5.200,00 EUR.

B) POSEBNI POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

1. Objekt enostanovanjske ali večstanovanjske stavbe mora biti izven območja aglomeracij, za katere mora Občina Lukovica zagotoviti odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod z javnim kanalizacijskim sistemom in javno čistilno napravo.
2. Lokacija objekta mora biti poznana, vlagatelj mora razpolagati z lastniško pravico oziroma morajo predhodno skleniti služnostno pogodbo, overjeno pri notarju.
3. Čistilna naprava mora imeti certifikat oziroma listino o skladnosti izdelka z zahtevami glede doseganja mejnih vrednosti parametrov odpadnih vod, kot jih predpisuje Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz malih komunalnih čistilnih naprav (Uradni list RS, št. 98/07, 30/10 in 98/15).

III. VSEBINA RAZPISNE DOKUMENTACIJE

1. Vloga – prijavitni obrazec
Vsebina vloge zajema izpolnjen obrazec z osnovnimi podatki prosilca, objekta, velikosti mKČN ter obvezne priloge (izpisek iz zemljiške knjige ali

notarsko overjeno služnostno pogodbo, za lokacijo mKČN).

2. Vzorec pogodbe

Vlogi je potrebno priložiti vzorec pogodbe o sofinanciranju nakupa in vgradnje male komunalne čistilne naprave in ga izpolniti, na vsaki strani parafirati in podpisati.

3. Zahtevek za sofinanciranje

Vlogi je potrebno priložiti izpolnjen zahtevek za sofinanciranje z navedenimi prilogami.

Razpisna dokumentacija je od dneva objave javnega razpisa do izteka prijavnih rokov dosegljiva na spletni strani Občine Lukovica www.lukovica.si. Vlagatelji lahko prevzamejo razpisno dokumentacijo tudi v tajništvu Občine Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica.

IV. ROK IN NAČIN PRIJAVE

Vloge za dodelitev finančnih sredstev v letu 2019 je potrebno vložiti najkasneje do 30. avgusta 2019, do 12:00 ure.

Prijavo oziroma vlogo je potrebno oddati v tajništvu Občine Lukovica ali poslati s priporočeno pošto na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica.

Upoštewane bodo samo vloge, ki bodo prispele do navedenega datuma in ure na sedež Občine.

Vlogo je potrebno oddati oziroma poslati v zapečatenem ovitku, ovitek pa mora biti na sprednji strani označen z napisom »NE ODPIRAJ - mKČN 2019«. Na hrbtni strani ovitka mora biti označen polni naslov vlagatelja.

V. POSTOPEK OBRAVNAVE VLOG

Vse prejete vloge bo obravnavala tri članska komisija, ki jo s sklepom imenuje županja. Odpiranje vlog ni javno. Upoštevale se bodo izključno v celoti izpolnjene vloge ter pravočasno oddane vloge, na priloženem obrazcu.

V primeru, da vloga ni popolna skladno s pogoji in merili javnega razpisa za sofinanciranje, bodo prosilci pozvani, da v roku 8 dni vlogo dopolnijo. Če tega ne bodo storili, oziroma bo vloga kljub dopolnitvi še vedno nepopolna, bo vloga s sklepom zavržena.

VI. DATUM ODPIRANJA VLOG IN OBVEŠČANJE O IZIDU RAZPISA

Občina Lukovica bo vse vlagatelje obvestila o izidu javnega razpisa najkasneje v roku 15 dni od dne, ko komisija pripravi predlog dodelitve proračunskih sredstev. Z upravičenci bodo sklenjene pogodbe, v katerih bodo opredeljeni pogoji in način koriščenja proračunskih sredstev.

VII. DODATNE INFORMACIJE

Dodatne informacije v zvezi s tem javnim razpisom lahko zainteresirani vlagatelji oziroma prosilci pridobijo na Občini Lukovica, pri Jasni Sovinšek, tel. št. 01/729 63 16.

številka: 354-0036/2019-1

datum: 20. junij 2019

OBČINA LUKOVICA
ŽUPANJA MAG. OLGA VRANKAR

Zveza prijateljev mladine Domžale v sodelovanju z Zavodom za letovanje in rekreacijo otrok Ljubljana v času poletnih počitnic 2019 pripravlja zanimive, ustvarjalne, aktivne, varne in predvsem zdrave poletne počitniške aktivnosti, namenjene otrokom in mladim. Otroci bodo na letovanjih doživeli veliko prijetnih trenutkov v družbi sovrstnikov in izkušenih vzgojiteljev – animatorjev. Na voljo je več terminov letovanja na različnih lokacijah:

KRAJ LETOVANJA	DOGODIVŠČINA	TERMIN LETOVANJA
Dom pod obzidjem – PIRAN	MORSKI DETEKTIVI	16. 07. – 26. 07. 2019
Hostel Bežigrad – UMAG	MORSKI RITMI	26. 07. – 05. 08. 2019
Hostel Šiška Porec – ŠPADICI	PARTY POREC	22. 08. – 01. 09. 2019
Hostel Center – SAVUDRIJA	ŽOGA JE SVETOVNA!	06. 07. – 16. 07. 2019
	ŠPORT, ŠPORT, ŠPORT!	05. 08. – 15. 08. 2019
	ŠPORT NA GORSKEM ZRAKU	29. 06. – 06. 07. 2019
Dom Emavs – ZG. GORJE	JUST SAY IT!	06. 07. – 13. 07. 2019
	GOZDNE SKRIVNOSTI	13. 07. – 20. 07. 2019
	LAHKIH NOG NAOKROG	20. 07. – 27. 07. 2019

CENIK LETOVANJ POLETJE 2019:

VRSTA LETOVANJA	10 dni	7 dni
Zdravstveno letovanje na morju	72,30 €	---
Letovanje brez zdravstvenega predloga na morju	330,00 €	231,00 €
Letovanja brez zdravstvenega predloga v hribih	---	157,50 €

V ceno so vključeni polni penzioni, avtobusni prevoz, spremljevalci, program, nezgodno zavarovanje in DDV.

Z nami na lepše!

Do zdravstvenega letovanja je upravičen otrok oz. mladostnik med 5. in 19. letom starosti s stalnim bivališčem v občinah Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče, če je bil v času od preteklega razpisa (od 16. 2. 2018) večkrat bolan (ima vsaj dva zapisa v zdravstveni karton) ali če je bil zaradi bolezni hospitaliziran in je to za beleženo v medicinski dokumentaciji.

Obrazec: Zdravniški predlog je na razpolago pri osebnih zdravnikih otrok.

Podrobnejše informacije o letovanjih ter prijavi otrok in mladostnikov na letovanja bodo objavljene na spletni strani Zveze prijateljev mladine Domžale.

PREDSEDNICA ZPM DOMŽALE: MAG. KARLINA STREHAR

POLETNE POČITNICE

**POČITNIŠKE AKTIVNOSTI BODO OD 19. 8. DO 30. 8. 2019 PO-
TEKALE V OSNOVNI ŠOLI RODICA, KETTEJEVA 13, DOMŽALE.**

Program POPESTRIMO POLETNE počitnice 2018/2019 otrokom OMOGOČA druženje, UČENJE, ustvarjalno preživljanje prostega časa IN GIBANJE.

Dejavnosti bodo organizirane od 7.30 (sprejem otrok) do 15.30. Starši lahko otroka prijavite na malico in/ali kosilo. Otrok potrebuje copate ter obleko in obutev za gibanje na prostem. Stroški: prehrana (6 eur/dan, vstopnine ...).

Zaradi priprave dejavnosti je obvezna predhodna prijava, ki je do-
stopna na spletni strani šole (<http://www.sola-rodica.si/>) ali Zveze
prijateljev mladine Domžale (<http://zpmdomzale.splet.arnes.si/>),
kjer bo v juliju 2019 objavljen program dejavnosti.

Rok za prijavo je 30. 6. 2019.

Prijavnico posredujte v tajništvo Osnovne šole Rodica ali pa jo
sami pošljite na naslov OŠ Rodica, Kettejeva 13, Domžale oz. os-
-rodica@guest.arnes.si.

Dodatne informacije: 01/72 19 530.

*Nihče ne sliši, kadar jokam,
nihče mi solze ne otre,
nihče me nežno ne poboža
in vse molči, odkar te ni.
Le komu naj svoj bol izlijem,
le komu dušo naj odkrijem,
le komu naslonim naj glavo
in komu naj podam roko.*

ZAHVALA

V 65. letu nas je zapustil ljubljeni dobri mož,
ati, dedi, brat, tast in stric

MARKO KAVČIČ

po domače Pecmanov Marko iz Gabrja pod Špilkom.

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem za izrečena pisna in ustna sožalja,
podarjeno cvetje, sveče in darovane maše. Prav tako se zahvaljuje-
mo vsem, ki ste v teh težkih trenutkih kakorkoli pomagali in ga na
zadnjo pot pospremili v tako velikem številu. Zahvala gre tudi žu-
pniku Dragu Markušu za lepo opravljen pogrebni obred, gasilcem in
osebju Vrbančič. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

*Mami,
veseli s teboj smo živeli,
zdaj žalostni, ker te več ni.
Nate ostali so živi spomini,
z nami potuješ vse dni.*

ZAHVALA

V 82. letu starosti nas je zapustila draga mami, babica, prababica,
sestra, teta in tašča

MAGDALENA ROKAVC,

rojena Grilj, Žibretova mami iz Češnjic.

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrim sosedom, sorodnikom in
prijateljem za izrečena sožalja, podarjene sveče, cvetje ter mašne
namene. Hvala župniku Avguštinu Klobčarju za lepo opravljen
pogrebni obred, domačim pevcem ter Silvi Žibert za besede
slovesa, Damjani Urankar in njenim domačim, pogrebcema Janku
Šinkovcu in Viliju Slapniku ter pogrebni službi Vrbančič.

Hvaležni smo tudi osebni zdravnici dr. Blanki Jaklič, patronažni
sestri Irmi Markovšek ter negovalni službi Doma počitka Mengeš,
ki so mami in nam pomagali v času njene bolezni.

Hvala vsem in vsakemu posebej.

Njeni domači.

*Poslanstvu na zemlji je
tvojemu kraj,
zdaj uživaš med angeli svoj
zasluženi raj.
Za življenje si vsem nam
mnogo pustila,
saj srca si naša ves čas
bogatila.*

ZAHVALA

V 64. letu starosti je svojo življenjsko pot sklenila naša draga žena,
mama, sestra, tašča, teta in svakinja

MARICA FLORJANČIČ

rojena BONŠEK

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem ter kolektivoma Srček d.o.o. in
Prodnik d.o.o. za izrečeno sožalje ter besede sočutja, darovano
cvetje in sveče.

Posebna zahvala gre PGD BLAGOVICA, gasilkam, gasilcem in
praporščakom za spremstvo na zadnji poti, govorniku tovarišu
Marku Trdinu, župniku Dragu Markušu, pogrebniemu zavodu
Vrbančič in pevcem LIPA Trojane. Hvala tudi vsem ostalim, ki ste
jo pospremili na zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

ZAHVALA

DANICA GROŠELJ

Hvala, da ste jo imeli radi!

Prehitro nas je zapustila,
ampak zdaj krila bela je dobila.

Da od nas se poslovila,
v sanje naše je vstopila.

Zbogom draga mamica,
ti, ki v rajni svet si zdaj odšla.

Zdaj ljubezen tvoja naj živi,
tudi v naših srcih bo vse dni!

Počivaj v miru.
Hči z družino.

*"Spomin je kot pesem,
ki v srcih odzvanja,
spomin je kot cvet,
ki nenehno poganja.
Spomin je svetloba,
ki dušo obliva,
spomin je ljubezen,
ki v srcih prebiva."*

14. julija mineva 10 let, odkar nas je za
vedno zapustil naš dragi

VIKTOR SERŠA

iz Rafolč.

Hvala vsem, ki se ga spominjate in
z lepo mislijo postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

*Neverjetno, kako čas hiti!
Je zapisano globoko v srcih.
Je spomin na njega.
V spomin*

24. junija je minilo petnajst let,
odkar nas je za vedno zapustil

ALOJZ KURENT

iz Prevoj.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, prižigate sveče
in postojite ob njegovem grobu.

Vse njegovi

*Svojo življenjsko pot je v 85. letu
sklenil naš ljubi mož, oče, dedek in stric*

ANTON RASPOTNIK

iz Preserij pri Lukovici.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom,
sovaščanom in prijateljem za izraženo sožalje, podarjeno cvetje,
sveče ter svete maše.

Zahvaljujemo se g. župniku Pavlu Okolišu za sveto mašo.
Posebna zahvala gre še ČD Lukovica, g. Mitju za ganljiv govor,
ZB Lukovica, harmonikašu
g. Habjančiču ter pogrebni službi Vrbančič.

Vsi njegovi

Dom je prazen,
dom je tih.
Tebe, dragi oče, ni,
da bi skupaj še bili.

ZAHVALA

V 92. letu starosti je sklenil svojo življenjsko pot naš dragi ata, stari ata, pradedek, brat, stric in tast

JANEZ ČEBULJ

Žoharjev ata Ivan
iz Krašnje.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše. Zahvaljujemo se dr. Lobodi in sestri Mateji za vse obiske na domu. Hvala župniku Antonu Potokarju za lepo opravljen pogreb, Boži Požar in Francu Novaku za poslovlilni govor. Hvala PGD Krašnja za vso pomoč in organizacijo pogreba. Hvala pogrebni službi Vrbančič, pevcem in trobentaču. Najlepša hvala vsem, ki ste ga pospremili v kraj tišine, kamor nas bo odslej vodila naša pot. Hvala pa tudi vsem, ki ste ga v času bolezni obiskovali na domu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Nepričakovano se je dne 18. 6. 2019
od nas poslovila naša babi, mami in tašča

MAJDA ŠIKONJA.

Za pomoč se zahvaljujemo gasilcem PGD Lukovica in zdravniški ekipi Domžale. Zahvala vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se tako številčno udeležili pogreba, nam izrekli sožalje, darovali sveče in sočustvovali z nami.

Družina Šiftar

PEUGEOT TEDNI IZREDNIH

SUV PEUGEOT 2008

IZREDNA CENA

12.990 €

KLIMATSKA NAPRAVA

TEMPOMAT

ELEKTRIČNO ZLOŽLJIVA OGLEDALA

5 LET
JAMSTVA

PROGRAM UGODNOSTI

MojPeugeot

peugeot.si

PEUGEOT PRIPOROČA TOTAL Primer informativnega izračuna finančnega leasinga Peugeot Financiranje za vozilo Peugeot 2008 ACTIVE 1,2 PureTech 83 STT; bele banquise barve; El. zložljiva ogledala in pomik vseh stekel - mesečno odplačevanje; maloprodajna cena z DDV in vključenim bonusom (v ceni je obračunanih 1.000 EUR popusta v primeru financiranja Peugeot - pod pogojem vsaj 24 mesečne dobe financiranja) je 12.990 EUR; mesečni obrok je 141 EUR pri pologu v višini 30% in ročnosti 84 mesecev; višina pologa je pri akciji omejena od 10% do 50%; doba financiranja je vezana na ročnost od 36 mesecev do 84 mesecev; DDV je obračunan v obrokih; EOM na dan 23.04.2019 znaša 8,04% in se spremeni, če se spremenijo elementi izračuna; izračun temelji na osnovi indeksa obresti - 3 mesečni EURIBOR s skupno letno obrestno mero 6,6%; financirana vrednost 9.093 EUR; skupni znesek za plačilo 15.364 EUR; stranka v primeru Peugeot Financiranja prejme tudi jamstvo za dobo 5 let (vključuje dvoletno pogodbeno garancijo) oziroma 100.000 km in avtomobilsko kasko zavarovanje za 1 EUR za prvo leto; Peugeot Financiranje si pridržuje pravico do izbire zavarovalnice. Za podrobnosti o ponudbi se obrnite na vašega prodajalca vozil Peugeot. Vse slike so simbolične. Poraba v kombiniranim načinu vožnje: od 4,0 do 5,7 l/100 km. Izpuh CO₂: od 98 do 131 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: od 0,0175 do 0,0449 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0,00054 do 0,00240 g/km. Število delcev: od 0, do 4,23. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

ANNI - SPECIALISTI ZA RAČUNALNIKE
IZJEMNA PONUDBA ZA BRALCE ROKOVNJAČA!
 RAČUNALNIK JE ODLIČNO DARILO ZA PRIDNEGA ŠOLARJA :)

GAMING RAČUNALNIK
ANNI GAMER EXTREME

Intel Core i7-8700 8 GB 512 GB GeForce RTX 2060

GAMING PRENOSNIK
ASUS X560UD-EJ153T

15,6" Intel Core i7-8550U 8 GB 256 GB GeForce GTX 1050 Windows 10 Home 64

DOMAČI RAČUNALNIK
ANNI HOME OPTIMAL

Intel Core i3-8100 4 GB 256 GB Intel UHD 630 Windows 10 Home

DOMAČI PRENOSNIK
ACER A315-41-R7DX

15,6" AMD Ryzen™ 7 4 GB 256 GB Radeon Vega 10 Windows 10 Home 64

Anni d.o.o., Motnica 7a, IOC Trzin
 Informacije **01/ 5800 800**, www.anni.si, info@anni.si
 Znanje, strokovnost, zaupanje in ... 29 let izkušenj.

Spletna trgovina anni.si je prejela priznanje Spletni trgovec leta 2015, 2017 in 2018

KODA: FREE

BREZPLAČNA DOSTAVA!

Hausmart!

vrhunska okna, vrata, senčila

Izkoristite brezplačne izmere!

Ob 10. obletnici podjetja Vam podarimo dodatni **10 % popust** na okna, vrata in storitev.

Akcija velja do 31. 8. 2019.

MODRA ŠTEVILKA
 ● 080 87 74

VELIKA PONUDBA
 PVC, PVC/ALU,
 ALU OKEN, VRAT
 TER SENČIL

sluka je simbolizirana

Sveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, info@hausmart.si www.hausmart.si

4. POHOD OB REKI, KI POVEZUJE

HVALA!

vsem Lukovičankam in Lukovičanom za udeležbo.

Se vidimo na 7. dobrodelnem pohodu na
Sv. Primož, ki bo 21. 9. 2019!

modre novice

ZAVOD ZA ŠPORT
IN REKREACIJO
DOMŽALE